Milliyet
ÇOCUK
7 Ağustos 1978 • Sayı 32 • 750 kuruş

Melissa Gilbert (Laura)

BU SAYIDA

BODRUM TAKIMI
fotoromanı

bir çizgi-romanın tamamı

KRAL ARTÜR'ÜN SARAYINDA

Püskül ile Çilli

ÇİLLİ MÜTHİŞ BİR KARIN AĞRISINA TUTULDU.. PÜSKÜLÜN VERDİĞİ ŞEKER BİBERLİ DEĞİLDİ. ÇOK GÜÇLÜ BİR KABIZLIK İLACIYDI...

OKURUN SESİ

Milliyet Çocuk Dergisi'ni çok seviyorum. Özellikle resimli romanları çok beğeniyorum. Acaba uzayla ilgili bir çizgi-roman yayımlayamaz mısınız?

Atilla Çevik (İstanbul)

"Her Telden"sayfamızda ünlü kişilerle yapılan söyleşiler görmek istiyoruz. Onların bilinmeyen yanlarını öğrenmek, öyle hoşuma gidiyor ki...

Gamze Gümüşok (Konya)

Dergimizde en sevdiğim bölümlerden biri TV sayfası... Bu sayfayı çok severek okuyorum...

Nihat Cumaoğlu (Aydın)

"Palyaço"yu çok beğeniyorum. Hem güldürüyor, hem düşündürüyor. Niyazi Yoltaş'ı kutlarım.

Aysel Özmanav (Adana)

Futbola ara verdiniz. Ligler başlayınca futbol köşesine yine ağırlık vermenizi dilerim.

Kemal Bahar (İstanbul)

Kışın olduğu gibi, yazın da en iyi arkadaşım: Milliyet Çocuk Dergisi...

Nihal Tuğrul (Kıbrıs)

bizden size

Bu sayımızda bir fotoromana başlıyoruz, sevgili okurlar: "Bodrum Takımı"... Dergimiz için özel olarak hazırlanan bu fotoromanda, kendilerine "Bodrum Takımı" adını veren on iki afacanın, mücevher hırsızlarıyla savaşını izleyeceksiniz. Dilerseniz, size bu yapıtla ilgili bazı bilgiler aktaralım:

"Bodrum Takımı"nda baş rolleri siz yaşlarda on iki arkadaşımız oynadılar.

Fotoromanın yönetmenliğini, dergimiz yazı işleri yönetmeni Ülkü Tamer yaptı. Yönetmen yardımcıları ise yine iki küçük arkadaşımızdı: Baş rollerden birini üstlenen Ali Arman ile Semih Eroğlu.

Yönetmen yardımcılarından Semih Eroğlu'nun kardeşi Melih de "Bodrum Takımı"nda baş rollerden birini oynadı.

On iki oyuncudan Yunus ile Emine İlkorur ve Vurgun ile Erdener Pamil kardeşti.

Büyük rollerini Bodrumlular paylaştı. Bazı rolleri ise sinema ve tiyatro dünyamızın yedi ünlü yıldızı üstlendi: Engin Cezzar, Altan Erbulak, Fikret Hakan, Mücap Ofluoğlu, Ali Poyrazoğlu, Ali Sururi ve Gülriz Sururi.

"Bodrum Takımı"nı ilgiyle izleyeceğinizi sanıyoruz. Bize bu konudaki düşüncelerinizi, izlenimlerinizi yazarsanız sevineceğiz ve yazılarınıza"Okurun Sesi" köşemizde yer vereceğiz.

● Yine bu sayımızda, Bodrum'la ilgili bir öykü sunuyoruz: "Çilli"... Bu gerçek öyküyü, ünlü tiyatro sanatçılarımızdan Gülriz Sururi yazdı. Gülriz Sururi, çocukları öyle seviyor ki, kendisine "Milliyet Çocuk Dergisi" için bir yazı yazma önerisini yaptığımız zaman nemen kabul etti ve severek okuyacağınıza inandığımız "Çilli"yi ortaya çıkardı. Sanırız, bu sanatçıyı zaman zaman sayfalarımızda göreceksiniz.

● Pembe Panter, kısa bir tatile çıktı... Yazlık iznini kullanıyor... Yakında yeni serüvenleriyle aramızda olacak.

● Red Kit'in kısa serüveni bu sayıda sona eriyor. Gelecek sayıda, onu bir başka serüvende izleyeceğiz.

● Haftaya buluşmak üzere, hepinize güzel günler dileriz...

Bodrum Takımı

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1978 / Sayı 32

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış
Milliyet Ofset tesislerinde basılmıştır

7 Ağustos 1978

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: Yıllık: 338 TL — Altı aylık: 169 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

atasözleri

"Her koyun kendi bacağından asılır diye bir atasözümüz var... Belki koyunlar için söylenebilir bu, ama insanlar için asla... Çünkü bir insanın yaptığı kötülük, doğrudan ya da dolaylı olarak, yakınlarını ya da üyesi bulunduğu topluluğu da ilgilendirir. İnsanın toplum içinde yaşamasının doğal bir sonucudur bu. Bana kalırsa, bu atasözü sakıncalıdır.

Berkan Buluttekin
(İstanbul)

UZAY ÇOCUKLARI

AĞAÇLARIN ÖCÜ

MISTIK

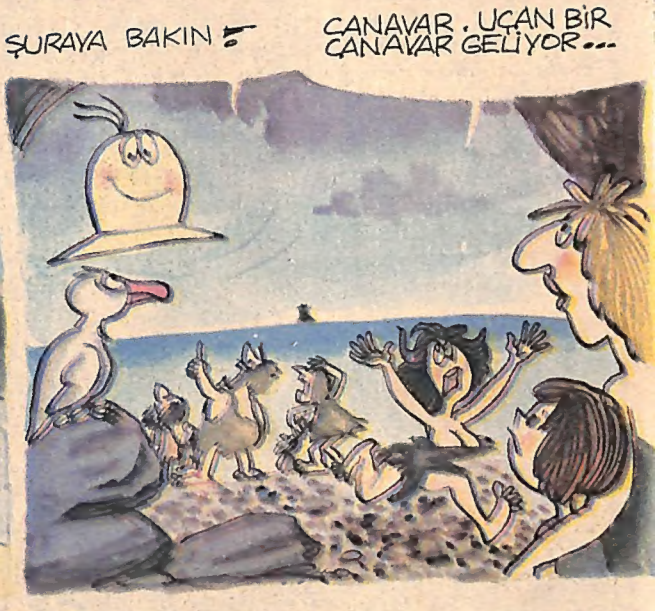

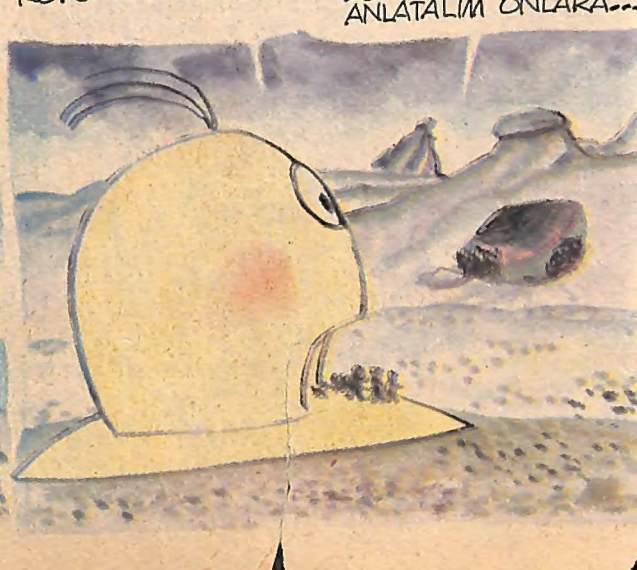

BAKIN CANAVARIN İÇİNDEN ADAMLAR ÇIKIYOR!...

OLAMAZ. CANAVARIN YEDİĞİ İNSANLAR ÖLÜR

ÖLMEDİKLERİNE GÖRE ŞEYTAN BUNLAR...

TAŞLAYALIM ŞEYTANLARI!...

HEEY! KORKMAYIN BİZ DOSTUZ...

HAYDİ SALDIRIN ŞEYTANLARA!..

ÇABUK İÇERİ KAÇIN BAY BİLGİN!

TAŞLAYIN ŞEYTANLARI, TAŞLAYIN!

ÖTEKİLER KAÇTI, BUNA BİR ŞEY OLMUYOR...

BU BAŞ ŞEYTAN OLMALI.. ÇABUK EVLERİNİZE GİRİN.

BU İNSANLARLA DOST OLMAK ZOR!...

UZAKLAŞALIM BURADAN MANTAR..

GEZEGENDEN GİDECEK MİYİZ BAY BİLGİN?

GİTMEYECEĞİZ. BU İNSANLARLA İLİŞKİ KURMAK İSTİYORUM. GEZEGENİN GÖRKEMLİ UYGARLIĞI NASIL VE NEDEN ÇÖKMÜŞ ÖĞRENMELİYİZ...

ŞURAYA İNELİM MANTAR..

İNİYORUM BABA.. İLKELLERDEN ÇOK UZAĞA GİTMEMELİYİZ...

OT YOK. ÇİÇEK YOK AMA, GÜNEŞ VAR. BU BİZİM İÇİN ÇOK ÖNEMLİ BİRAZ DOLAŞALIM...

ANLIYORUM ÇOCUKLAR DOLAŞIN RAHATLAYIN..

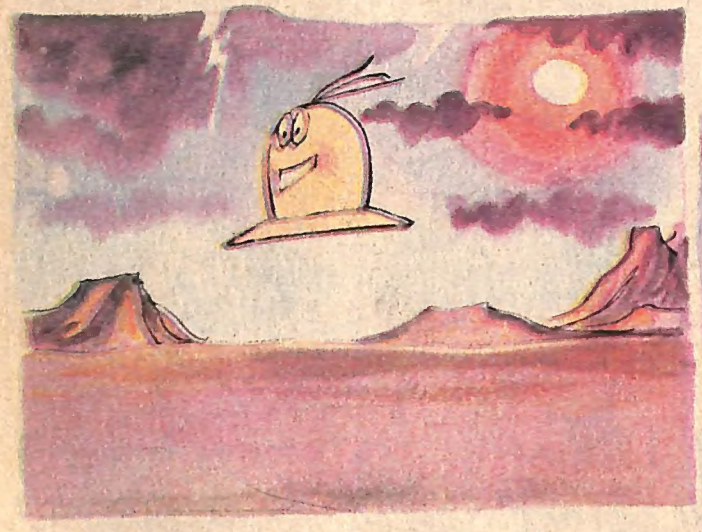

ÇEVREDE HİÇ CANLI YOK KARANLIK BİR GEZEGENDEN TENHA, ISSIZ BİR GEZEGENE GELDİK..

AMA BURADA YAŞANABİLİR TOPRAK..

ÇEVRE KARARMAYA BAŞLADI AKŞAM OLUYOR...

GÜNEŞİN BATIŞI NE GÜZEL...

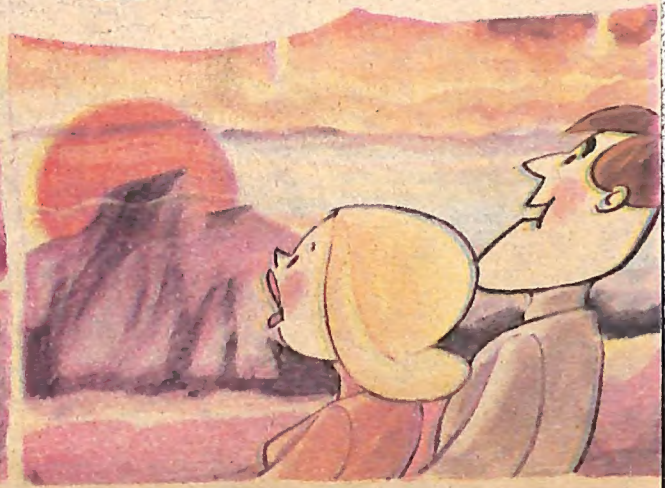

ORTALIK İYİCE KARARDI BAK AY DOĞUYOR...

EPEYDİR DOLAŞIYORUZ.. BİZİMKİLERDEN UZAKLAŞTIK...

BİRAZ DAHA DOLAŞALIM...

BAK BİR TANE DAHA AY DOĞUYOR.

NE GÜZEL BU GEZEGENİN İKİ TANE AYI VAR DEMEK..

YORULDUM KAYA ŞURAYA OTURALIM BİRAZ...

ÇOK İLGİNÇ ÇOK İLGİNÇ BİR AY DAHA DOĞUYOR. BU GEZEGENİN ÜÇ TANE UYDUSU VAR...

HAYDİ DÖNELİM ARTIK ÇOCUKLAR BİZİ MERAK ETMESİN

DEVAM EDECEK

GERÇEK BİR ÖYKÜ

Çilli

Yazan:
GÜLRİZ SURURİ

Yat limanında iki Çilli vardı. Kocaman kara bir tekneden çıkarlardı sabahları ikisi peşpeşe. Ufak Çilli arkadan izlerdi büyük Çilli'yi. Genellikle ikisini bir arada görürdüm. Tekneleri limanda görmeye alıştığımız Akdeniz biçimi tirandillere, guletlere benzemezdi. Saç bir şilepti 20–25 metre boyunda. Büyük olduğundan, iskeleye vapur gibi yanaşırdı. Görünüşü yabancıydı ama, o da pek çok tekne gibi turist gezdirirdi.

Teknenin sahibi olan büyük Çilli'nin açık kırmızı saçlarının altından hemen kırmızı çilleri başlardı. Burnunun üzerinden yanaklarına yayılan çiller yüzüne yakışıyordu doğrusu. Küçük Çilli'nin de çilleri aynı biçimde dağılmıştı minnoş yüzüne, minik burnunun çevresine. Ayrıca bu çiller giderek boynunda benek halini alıyor, beyaz tüylü gövdesine yayılıyor ve sonunda kuyruğuna doğru büyük al lekelere dönüşüyordu. Çalımlı bir yürüyüşü vardı. Uzun tüylü kuyruğu soru işareti gibi kıvrık dururdu hep ve Rus finosu kökenli olduğunu kanıtlardı sanki yürürken. Doğrusu, gerçekten yat limanının, hattâ Bodrum'un en alımlı köpeklerinden biriydi Çilli ve tüm limandakilerin sevgilisiydi.

— Çilli, Çilli, Çilli, Çilli, gel canım, hop, bak sana ne vereceğim, gel Çilli, Çilli, Çilli...

Küçük büyük herkes okşamak, sevmek için yarış ederdi Çilli'yi.

— Çili...

İşte bu çağrıyı duyar duymaz hemen sahibinin yanına koşarak onun ayaklarının dibindeki yerini alırdı Çilli. Sahip Çilli Türk değildi, yabancıydı. Çilli diyemezdi bu adı kendi koyduğu halde. "Çili" derdi... Ve Çilli gözlerinin içine bakardı sahibinin. Akıllı bir köpek olduğu bakışlarından anlaşılıyordu. Hemen her "Çilli" diyene dönüp bakmazdı, ancak eski tanışlarına çevirirdi başını lütfen. Limandaki Gemibaşı kahvesine oturur, ya bir kokakola ya bir bira söylerdi büyük Çilli 11 sularında ve teknesini seyrederek yudumlardı içkisini. Çilli, gözleri efendisinde, alesta dururdu hep. Arada bir başka köpeklerle oynaştığı olurdu ama nedense daha bir ağır başlıydı öteki Bodrum köpeklerinden.

Hemen her yere beraber götürürdü sahibi onu. O da minik patileriyle pıt pıt pıt giderdi büyük Çilli'nin ardından. Bazen Gemibaşı kahvesinde, bazen Yalıkahve'de otururken izlerdim Çilli'yi. Ayrıca, benim küçük köpeğim Kekik'in de arkadaşıydı Çilli. Arada bir teknemize konuk olurdu. İkisinin oynaşmaları, güverteyi dört dönmeleri seyredilecek şeydi. Biri sarışın, biri esmer, aynı soydan iki minnoş köpektiler işte.

Bir sonbahar akşamı ilk kez yalnız gördüm Çilli'yi; oysa teknesi bir-iki gün önce ayrılmıştı limandan. Uzun bir kış uykusuna yatmak üzere ülkesine dönmüştü o kocaman kara tekne... Mayıs'a kadar dönmezdi artık Bodrum'a.

Birden çok canım sıkıldı, nasıl unuttular Çilli'yi ya da nasıl bulamadılar diye. Şimdi bütün kış nasıl sürdürecekti yaşamını? Yok canım, dertlenecek bir şey yok, nasılsa büyük Çilli farkına varır varmaz nerden olsa döner limana ve alır Çilli'sini yanına... Limandakilerle işte böyle konuşurken, biri, "Merak etme," dedi, "Çilli kışı yalnız geçirir burada. Sahibi götürmez onu hiç bir yıl..."

Çok şaşırmıştım. "Peki," dedim, "nasıl sürdürüyor yaşamını?"

"Dilenerek," dedi biri. Öteki, "Onun bunun sofrasından çöplenerek," diye düzeltti.

O günden sonra merakla izledim Çilli'yi ve akşam olunca Bodrum'un ünlü büyük lokantasına nasıl süzülüp ocak başında biraz ısındıktan sonra yavaş yavaş gözlerini masalardaki müşterilerde nasıl gezdirdiğini gördüm.

Hangi müşterinin pirzola, hangi müşterinin balık ısmarladığını daha garsonla konuşmalarından nasıl anlayabildiğini şaşkınlıkla seyrettim.

Çilli, gözüne kestirdiği masaya usulca yanaşır, bacaklarına belli belirsiz dokunurdu müşterinin. Ona ilgi göstermemek elde değildi. Yaltaklanmazdı. Kuyruk sallamazdı. İşte en şaştığım özelliği de buydu Çilli'nin. Her köpek sevinince kuyruk sallar. Çilli kimseye kuyruk sallamadı sahibinden başka. Aslında bir başına sürdürdüğü uzun kışlar onu biraz filozof, düşünür yapmıştı galiba. Bodrum sokaklarında tek başına koşar, giderek çoğalan arabaların tekerlekleri arasından kıl payı kurtarırdı canını. Bodrum'da başıboş köpekler ya çiğnenerek ya da zehirlenerek ölürler. Bir mevsim görmeye ancak alıştığımız köpek, ertesi mevsime sağ kalmaz genellikle. Çilli akıllıydı; karşıdan karşıya geçerken insan gibi sağına soluna bakardı.

Ona sahip çıkmak isteyen olmadı mı? Çok oldu... Ancak o, çağrıldığı evlerden karnını doyurup rahat bir uyku çektikten sonra sessizce ayrılıverirdi ertesi sabah. Hiç bir yere kapılanmadı. Ara sıra zorla üstüste bir kaç gece aynı evde kaldığı oldu, ama büyük bir inatla, kimseyi sahip bellemedi.

Baharla birlikte yeniden limanda beliriverirdi Çilli. İskelenin ucuna kadar gider, orada bir süre oturup uzaklara bakar, kocaman kara ge-

misinin yolunu gözlerdi.

Bodrum'a bahar erken gelir. Mart güneşi bile kendini gösterir göstermez ısıtıverir insanı. Çilli bir-iki ay rıhtımda dolanır, ara sıra uzaklara, kara teknenin belireceği yöne uzun uzun bakardı. Sanırım Mayıs'ta filân bir gün görünüverirdi sahip Çilli'nin kara teknesi uzaktan. Çilli rıhtımdaki yerinde beklerdi sessizce.

Karşılaşmalarını merak etmiştim. Umduğum gibi olmadı. Sahip Çilli indi gemisinden, kucağına aldı Çilli'yi, öptü sevdi bir süre, sonra sanki o gün de günlerden bir günmüş gibi yürüdüler peşpeşe.

Mevsimler geldi geçti ve ben artık şaşmaz oldum Çilli'nin kışları onun bunun sofrasında çöplenmesine, baharla birlikte gelen sahibi ile buluşup eski yaşamına bir anda dönebilmesine. İki ayrı yaşamın iki ayrı köpeğiydi sanki. Her hali, her davranışı değişikti sahipsizken.

Geçen bahar Çilli boş yere bekledi rıhtımda sahibini. Bahar geldi geçti, yaz geldi, Çilli her gün iskelenin ucuna gelip durdu, bir süre bekledi sessizce, ama görünmedi bir türlü beklediği kara tekne.

Yaz sonuna doğru keyfinin kaçtığı iyice belli oluyordu. Artık pek ortalarda görünmez olmuştu.

O sahipsiz geçen yazın sonunda bir akşam gene lokantada karşılaştık. Burnuyla dizime dokundu, hemen başını sevdim, iki gözünün arasını kaşıdım. Bayılır köpekler buna. Birden Çilli iki ayağının üstünde susta durdu ve ellerini üç kez birbirine vurdu. Ellerini diyorum, aslında ön ayaklarını, ama sanki bir şeyi alkışlar gibi ellerini birbirine vurdu işte, ilk kez görüyordum böyle bir şey yaptığını. Yemek verdim. Yineledi aynı hareketi. Sonra masaları dolaştı. Her masada marifetini gösterip karşılık olarak verilen bir lokma yiyeceği havada kapıyordu. Böyle sirk köpeği gibi bir becerisi olduğunu bilmiyordum doğrusu. Belki sahibi öğretmişti, belki ilgi çekmek için kendi bulmuştu bu numarayı, bu çareyi.

O kış, o sahipsiz geçen yazın sonundaki kış, artık ancak karnını doyurmak için çıkıyordu ortaya Çilli ve sırası gelmiş yorgun oyuncular gibi, isteksiz, masaları dolaşıyor, gösteriyordu marifetini. Ancak, artık herkes alışmıştı, kanıksamıştı bu gösteriyi. Eski ilgiyi, eski büyük lokmaları bulamıyordu kolaylıkla. Bazı müşteriler, ellerindeki kemiği verecek gibi yapıp oynatıyorlardı Çilli'yi yorulana kadar. Çilli artık başka lokantalara da uğrar olmuştu karnını doyurmak için. Üst üste aynı yere gitmenin doğru olmayacağını düşünmüş olmalı... Her lokantada pirzola kemiği vermezler köpeğe, yemek salçasına banılmış ekmek verebilen müşterilerin gittiği lokantalar çoğunluktadır pek çok ülkede. Artık kuru ekmek bile yer olmuştu Çilli.

O uzun kış, sahipsizliği iyice giyindi. Umudunu yitirdiği belli oluyordu gözlerinden; eskisi gibi güzel bakmıyordu insanlara artık.

Ve gene beklenmedik bir Mart günü gösteriverdi sıcak yüzünü güneş Bodrum'a. Çilli hemen limana koştu ve uzaklara bakmaya başladı. Çok uzun kaldı o gün iskelenin burnunda. Henüz teknelerin kızaklardan inip denizde yerlerini almadıkları liman bomboştu nerdeyse. Bir tek Çilli süslüyordu o gün iskeleyi. Onu biraz seyrettim. Ne güzel bir resim diye düşündüm; keşke makinem olsaydı yanımda diye geçirdim içimden. Sonra, Mayıs'a kadar daha çok gelip bekler buralarda Çilli, bir gün çekerim elbet nasılsa resmini dedim ve yürüdüm...

Çilli o gün güneş batana kadar beklemiş, sonra... sonra dönerken, çok dalgın yürüyor olmalı ki, kalıvermiş bir arabanın altında.

Yaşamıyor artık Çilli Marttan beri. Oysa Ağustos geldi geçiyor, büyük Çilli henüz dönmedi Bodrum'a ve haberi yok sevgili Çilli'sinin artık onu beklemediğinden.

Gülriz Sururi

BODRUM TAKIMI

EGE KIYILARININ EN GÜZEL KASABALARINDAN BİRİ... BODRUM...

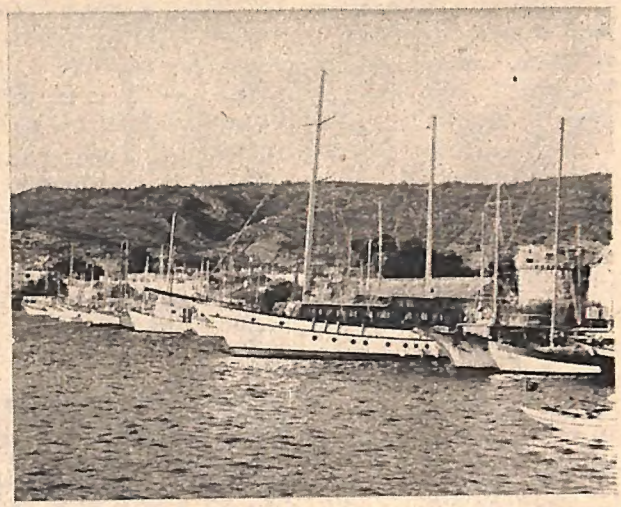

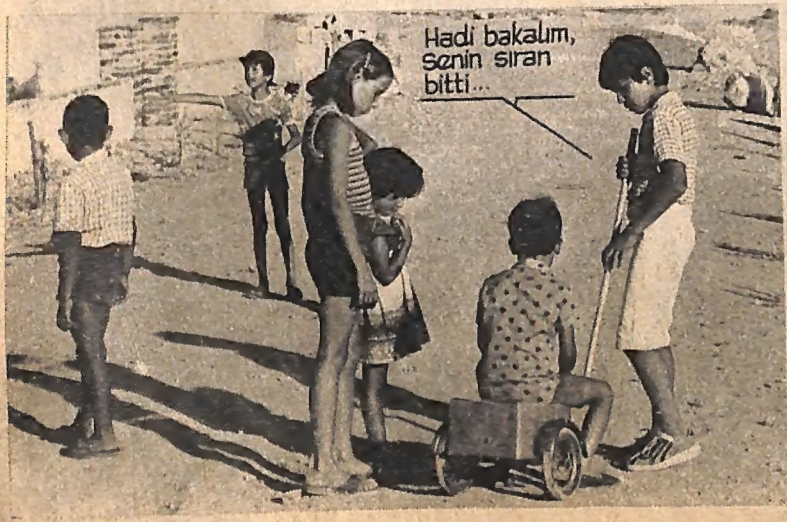

BODRUM'DA ÇOCUK DERGİSİ İÇİN ÖZEL OLARAK HAZIRLANAN FOTOROMAN

BU HAFTA BAŞLADIK

Yönetmen:
ÜLKÜ TAMER

Yönetmen Yardımcıları:
ALİ ARMAN
SEMİH EROĞLU

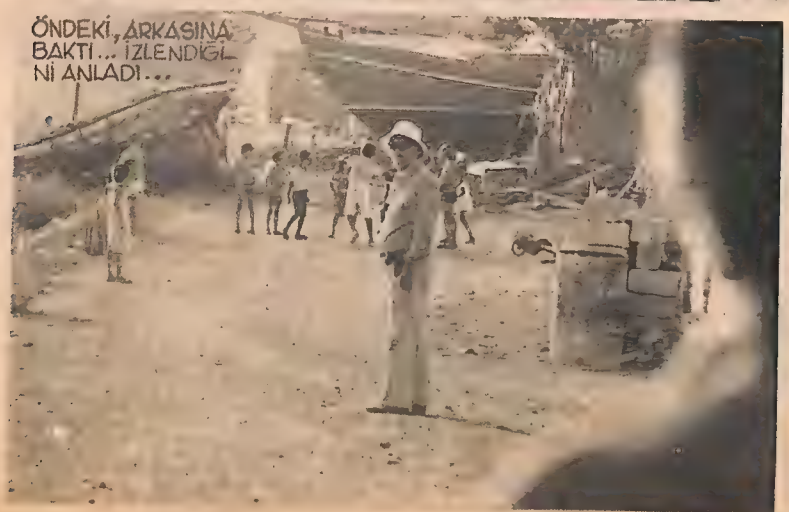

KONUK SANATÇILAR

ENGİN CEZZAR

ALTAN ERBULAK

FİKRET HAKAN

MUSTAFA HİMMETOĞLU

GÜNDEM İLKORUR

SUDİ İLKORUR

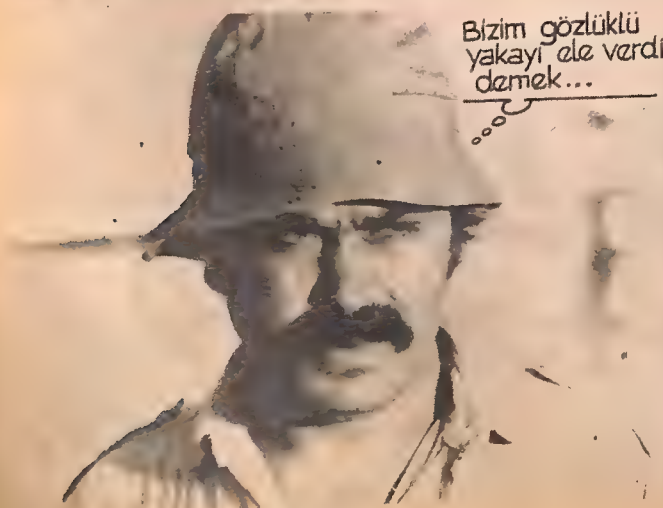

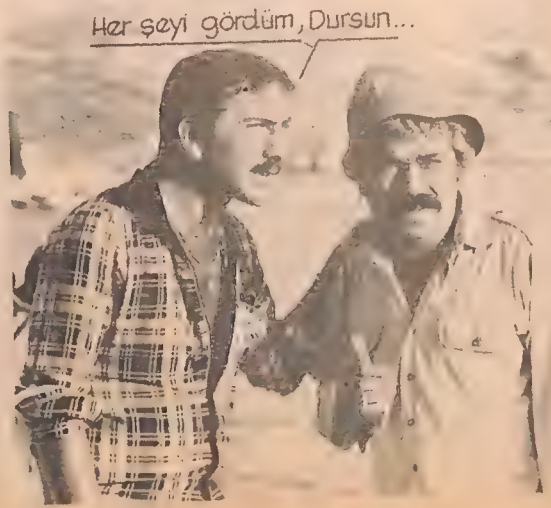

DURSUN MUTLU

KIRAL NALBANTOĞLU

MÜCAP OFLUOĞLU

MÜNTEKİM ÖKMEN

ALİ POYRAZOĞLU

ALİ SURURİ

GÜLRİZ SURURİ

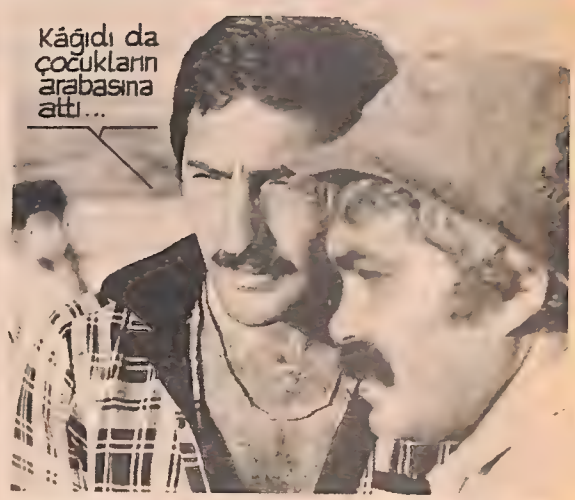

6

Devam edecek

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY
Resimler: SEMPE

SAYIN BAKAN OKULA GELİYOR

21. sayımızda başladığımız bu yazı dizisini, Pıtırcık'ın yeni bir serüveniyle sürdürüyoruz... "Red Kit" yazarı Goscinny'nin yarattığı ve dilimize Vivet Kanetti'nin çevirdiği bu diziye, Pıtırcık'ın, arkadaşları Lüplüp, Toraman, Tıngır, Çarpım, Gümüş, Dalgacı ve ötekilerinin yeni serüvenleriyle devam edeceğiz...

Hepimizi bahçeye çıkardılar. Müdür bey geldi. "Sevgili çocuklar, gurur duyarak şunu bildiririm ki, kentimizden geçen Sayın Bakan, bizi de ziyaretiyle şereflendirecek. Belki biliyorsunuz, Sayın Bakan bizim eski öğrencimizdir. Onu kendinize örnek alın. Gördüğünüz gibi, iyi çalışarak, en yüksek yerlere varılabilir. Sayın Bakan için unutulmaz bir karşılama töreni hazırlamalıyız. Bu konuda bana yardımcı olacağınıza eminim," dedi. Dalgacı'yla Sırım'ı da duvar dibine yolladı, çünkü dövüşüyorlardı.

Sonra Müdür, öğretmenlerle gözetmenleri yanına çağırdı, Bakan'ı karşılamak için harika fikirleri olduğunu söyledi. Önce hepimiz Ulusal Marş'ı söyleyecektik, sonra da üç ufak öğrenci, ellerinde demetlerle ilerleyecek, çiçekleri Bakan'a uzatacaklardı. Gerçekten parlak fikirleri var Müdür'ün, Sayın Bakan çiçekleri görünce çok şaşıracak; herhalde böyle bir şey beklemiyordur. Öğretmenimizin nedense canı sıkkın gibiydi. Zaten bugünlerde onu biraz sinirli buluyorum.

Müdür, hemen provaya başlayacağını söyledi. Ders kaynayacağı için çok sevindik. Müzik öğretmenimiz Bayan Bülbülses, bize Ulusal Marş'ı söyletti. Çok başarılı olmamışız; oysa bayağı ses çıkıyordu... Bir tek Tıngır, kelimeleri bilmediği için sadece "la la la"diyordu. Lüplüp'se, sandviçini yediğinden hiç şarkı söylemiyordu. Bayan Bülbülses, kollarıyla bir sürü hareket yaparak bizi susturdu, marşı söylemekte geç kalan büyükleri azarlayacağına, kalktı, hızlı söyleyen bizlere bağırdı. Ne haksızlık! Bayan Bülbülses, belki de Tıngır'a sinirlenmişti... Tıngır, gözlerini kapatarak şarkı söylediğinden, durmak gerektiğini görmemişti. Bu yüzden de hâlâ "la la la" diyordu. Öğretmenimiz, Mü

YALVAÇ URAL

SİNCAP
(Şiirler)

Resimleyen:
İSMAİL GÜLGEÇ

Kitapçılarda arayınız

dür ve Bülbülses'le bir şeyler konuştu, bunun üzerine Müdür, yalnızca büyüklerin şarkı söylemesini, ufakların da söylüyormuş gibi yapmasını söyledi. Denedik, çok iyi oldu, yalnız çok daha az ses çıkıyordu. Müdür, Lüplüp'e, şarkı söylüyor numarası yapmak için yüzünü bu kadar buruşturmasının gereksiz olduğunu söyledi. Lüplüp de şarkı söylüyor numarası yapmadığını, sadece sandviçini yediğini söyledi. Müdür de derin derin iç çekti...

"Peki," dedi. "Ulusal Marş bittikten sonra, üç ufak öğrenci Bakan'a doğru ilerleyecek." Müdür hepimizi süzdü, sonra Toraman'ı, sınıfın birincisi ve öğretmenin kuzusu olan Çarpım'ı, bir de beni seçti. "Kız olmamaları yazık," dedi Müdür. "Mavi, beyaz, kırmızı eteklikler giydirirdik ya da saçlarına birer renkli kurdele takardık, çok iyi olurdu." "Saçıma kurdele takmaya kalkarsanız bozuşuruz," dedi Toraman. Müdür başını Toraman'a çevirdi. Kaşları o kadar çatıldı ki, az kalsın gözlerinin içine düşeceklerdi. "Ne dedin?" diye sordu. Öğretmenimiz hemen, "Hiç, Müdür bey, öksürdü," diye yanıtladı. "Hayır öğretmenim," diye atıldı Çarpım. "Ben duydum... Dedi ki..." Ama öğretmen, Çarpım'ın sözünü bitirmesine izin vermedi, "Sana bir şey sormadık," dedi. "Evet, pis muhbir, senin fikrini soran olmadı," dedi Toraman. Çarpım ağlamaya koyuldu. Kimsenin onu sevmediğini, çok mutsuz olduğunu, kendini çok kötü hissettiğini, her şeyi babasına anlatacağını, bizim de günümüzü göreceğimizi söyledi. Öğretmen, Toraman'a, "İzin istemeden konuşma," dedi. Müdür elini yüzüne götürdü, yüzünü silmek istiyormuş gibi, öğretmene bu ufak söyleşinin daha çok mu süreceğini sordu. Öğretmen kıpkırmızı kesildi, bu da ona hep çok yakışır, böyle zamanlarda hemen hemen annem kadar güzel olur, ama bizim evde daha çok babamdır kızaran.

"Ne diyordum?.. Bu üç çocuk, demetlerle Sayın Bakan'ın önüne çıkacaklar. Çiçekleri kendisine uzatacaklar. Prova için, demeti andıran bir şeyler gerek bana," dedi. Gözetmen, "Bir fikrim var, Müdür bey," dedi. "Hemen geliyorum." Koşarak gitti. Az sonra üç tane toz süpürgesiyle döndü. Müdür önce biraz şaşırdı, sonra, "Neden olmasın, prova için idare eder," dedi. Her birimize bir toz süpürgesi uzattı. "Şimdi çocuklar, diyelim ki ben Sayın Bakan'ım. Gelip süpürgeleri bana uzatın," dedi. Biz aynen dediği gibi yaptık, kendisine toz süpürgelerini uzattık. Müdür onları kucağına aldı. Birden öfkeleniverdi. Gümüş'e bakarak, "Güldüğünü gördüm. Komik olan nedir, söyler misin lütfen, biz de gülelim bari," dedi. "Sizin söylediğiniz, Müdür bey," diye yanıtladı Gümüş. "Pıtırcık'ın, Toraman'ın, bir de şu öğretmenin pis kuzusu Çarpım'ın saçlarına kurdele takalım dediniz ya, ona gülüyorum." "Yumruğumu burnunun ortasına yemek ister misin?" diye sordu Toraman. "Yaa," dedim. Gümüş de bana bir tokat attı. Kavgaya tutuştuk. Ötekiler de bize katıldı. Çarpım ise kendini yerden yere atıyordu. Bağıra bağıra öğretmenin pis kuzusu olmadığını, kimsenin onu sevmediğini, babasının bizi Sayın Bakan'a şikâyet edeceğini söylüyordu. Müdür, toz süpürgelerini sallıyor, "Yeter, yeter artık!" diye bağırıyordu. Herkes bir yana koşuyordu. Bülbülses baygınlık geçirdi. Hârikaydı!

Ertesi gün Sayın Bakan gelince her şey çok iyi geçti, ama biz Sayın Bakan'ı göremedik, kömürlükteydik çünkü. Hem Sayın Bakan bizi görmek istese bile göremezdi... kapıyı üstümüze kilitlemişlerdi.

Şu Müdür'ün de öyle garip fikirleri var ki!..

MÜJDAT GEZEN

Avusturalya istikametinden beklenen Boing 707 jet uçağı alanımıza inmiştir.

Hava alanında bu anonsu duyunca yüreğim duracak sandım... İki saat öncesinden gelmiştim alana. Bana hafta arası babasının ta Avusturalya'dan açtığı telefonda bu pazar geleceği söylenmişti...

Uçak yavaş yavaş duracağı yere geldi ve durdu. Kapıları açıldı... Hamdi'ye hazırladığım küçük armağanı cebime saklamıştım. Sonunda uçaktan yolcular inmeye başladılar. Uzaktan görsem hemen aşağı inip yanına koşacağım. Fakat bizimki bir türlü ortalarda yok. Sonunda uçağın hosteslerinden biri elinden tutmuş ön kapıda göründü. Etrafına şaşkın şaşkın bakınıyordu. Hemen çıkış kapısına koştum. Gümrükten geçirdiler Hamdi'yi. Yanına yaklaştım. Sıkıca boynuma sarıldı. Ben de ona sarıldım. Bir süre öylece kaldık.

— Hoş geldin arkadaş, dedim.

— Hoş bulduk arkadaş, dedi.

Elindeki çiçeği uzattı.

— Sana ta Avusturalya'daki bahçemizden çiçek getirdim. Ama uçakta biraz soldu. Hostes abla suya koymuştu ama gene de ilk kopardığım gibi değil tabii.

Ben de cebimde sakladığım küçük armağanı çıkardım.

— Al bakalım bu da benden sana küçük bir armağan dedim.

Hamdi merakla elindeki paketi açtı. İçinden çıkan kitabın başlığını okuyunca boynuma sarıldı ve gözleri doldu.

— Bunu bilmiyordum, dedi.

— Şansına dün çıktı. Sen gittikten sonra serüvenlerini kitap yapmaya karar verdik. Al işte, sonunda kitaplara da geçtin.

Gülmeye başladı ve sesli sesli okudu kitabın adını:

— "Aptal Hamdi"...

— Evet arkadaş.

— Bu benim yani, öyle değil mi?

— Yoksa artık aptallığı kabul ettiremiyor musun?

— Evet aynen öyle. Bu numaram Avusturalya'da sökmedi arkadaş... Ben aslında aptal numarası yaptım ama onlar kabul etmediler. "Sen akıllısın bize numara yapıyorsun" dediler. Gülüştük.

— Hadi, konuşmamızı yolda sürdürürüz, zaten anlatacağın o denli çok şey vardır ki senin, dedim.

— Senin de vardır, dedi.

Arabamıza bindik. Yol boyu Kenti özlediğini belirten bakışlarla, her geçtiğimiz yeri dikkatle izledi durdu.

Evimize geldiğimizde birden gözleri doldu. Eskiden aynı mahallede oturduğumuzdan Hamdilerin evlerinin az ötesinden geçmiştik.

— Çok özlemişim buraları, dedi.

— Ben de seni çok özledim Hamdi efendi. Şimdi ağlayıp zırlamayı bırak da nereleri gezdin, neler gördün onu anlat.

— Anlatacağım, dedi, anlatacağım da, biraz saşkınlığım geçsin.

Eve çıktık. Şaşkın şaşkın etrafa bakınıyordu.

— Çok özlemişim çok, dedi. Ne de olsa vatanım. Sen de ne de olsa arkadaşımsın.

— Demek beni de çok özledin ha;

— Özlemez miyim be, tabii özledim. Yu andır stendt.

Aaa, bizim Hamdi İngilizce konuşuyor.

— Bakıyorum İngilizce konuşuyorsun, dedim.

— Of korz, dedi. Ve bastı kahkahayı.

— Vay vay vaay, seninle işimiz iş yani. Ben senin kadar İngilizce bilmiyorum ne yapacağız şimdi.

— Nat problem, dedi...

— Yani sorun değil, demek istiyorsun ha?

— Yes, aynen öyle...

Daha bir yıl önce ayağına giyecek doğru dürüst ayakkabısı, pantalonu olmayan Hamdi, şimdi bu şık giysilerinin içinde benimle İngilizce konuşuyordu.

Bakalım daha neler göreceğiz?...

Gelecek hafta Hamdi bakalım daha neler yumurtlayacak?

dür ve Bülbülses'le bir şeyler konuştu, bunun üzerine Müdür, yalnızca büyüklerin şarkı söylemesini, ufakların da söylüyormuş gibi yapmasını söyledi. Denedik, çok iyi oldu, yalnız çok daha az ses çıkıyordu. Müdür, Lüplüp'e, şarkı söylüyor numarası yapmak için yüzünü bu kadar buruşturmasının gereksiz olduğunu söyledi. Lüplüp de şarkı söylüyor numarası yapmadığını, sadece sandviçini yediğini söyledi. Müdür de derin derin iç çekti...

"Peki," dedi. "Ulusal Marş bittikten sonra, üç ufak öğrenci Bakan'a doğru ilerleyecek." Müdür hepimizi süzdü, sonra Toraman'ı, sınıfın birincisi ve öğretmenin kuzusu olan Çarpım'ı, bir de beni seçti. "Kız olmamaları yazık," dedi Müdür. "Mavi, beyaz, kırmızı eteklikler giydirirdik ya da saçlarına birer renkli kurdele takardık, çok iyi olurdu." "Saçıma kurdele takmaya kalkarsanız bozuşuruz," dedi Toraman. Müdür başını Toraman'a çevirdi. Kaşları o kadar çatıldı ki, az kalsın gözlerinin içine düşeceklerdi. "Ne dedin?" diye sordu. Öğretmenimiz hemen, "Hiç, Müdür bey, öksürdü," diye yanıtladı. "Hayır öğretmenim," diye atıldı Çarpım. "Ben duydum... Dedi ki..." Ama öğretmen, Çarpım'ın sözünü bitirmesine izin vermedi, "Sana bir şey sormadık," dedi. "Evet, pis muhbir, senin fikrini soran olmadı," dedi Toraman. Çarpım ağlamaya koyuldu. Kimsenin onu sevmediğini, çok mutsuz olduğunu, kendini çok kötü hissettiğini, her şeyi babasına anlatacağını, bizim de günümüzü göreceğimizi söyledi. Öğretmen, Toraman'a, "İzin istemeden konuşma," dedi. Müdür elini yüzüne götürdü, yüzünü silmek istiyormuş gibi, öğretmene bu ufak söyleşinin daha çok mu süreceğini sordu. Öğretmen kıpkırmızı kesildi, bu da ona hep çok yakışır, böyle zamanlarda hemen hemen annem kadar güzel olur, ama bizim evde daha çok babamdır kızaran.

"Ne diyordum?.. Bu üç çocuk, demetlerle Sayın Bakan'ın önüne çıkacaklar. Çiçekleri kendisine uzatacaklar. Prova için, demeti andıran bir şeyler gerek bana," dedi. Gözetmen, "Bir fikrim var, Müdür bey," dedi. "Hemen geliyorum." Koşarak gitti. Az sonra üç tane toz süpürgesiyle döndü. Müdür önce biraz şaşırdı, sonra, "Neden olmasın, prova için idare eder," dedi. Her birimize bir toz süpürgesi uzattı. "Şimdi çocuklar, diyelim ki ben Sayın Bakan'ım. Gelip süpürgeleri bana uzatın," dedi. Biz aynen dediği gibi yaptık, kendisine toz süpürgelerini uzattık. Müdür onları kucağına aldı. Birden öfkeleniverdi. Gümüş'e bakarak, "Güldüğünü gördüm. Komik olan nedir, söyler misin lütfen, biz de gülelim bari," dedi. "Sizin söylediğiniz, Müdür bey," diye yanıtladı Gümüş. "Pıtırcık'ın, Toraman'ın, bir de şu öğretmenin pis kuzusu Çarpım'ın saçlarına kurdele takalım dediniz ya, ona gülüyorum." "Yumruğumu burnunun ortasına yemek ister misin?" diye sordu Toraman. "Yaa," dedim. Gümüş de bana bir tokat attı. Kavgaya tutuştuk. Ötekiler de bize katıldı. Çarpım ise kendini yerden yere atıyordu. Bağıra bağıra öğretmenin pis kuzusu olmadığını, kimsenin onu sevmediğini, babasının bizi Sayın Bakan'a şikâyet edeceğini söylüyordu. Müdür, toz süpürgelerini sallıyor, "Yeter, yeter artık!" diye bağırıyordu. Herkes bir yana koşuyordu. Bülbülses baygınlık geçirdi. Hârikaydı!

Ertesi gün Sayın Bakan gelince her şey çok iyi geçti, ama biz Sayın Bakan'ı göremedik, kömürlükteydik çünkü. Hem Sayın Bakan bizi görmek istese bile göremezdi... kapıyı üstümüze kilitlemişlerdi.

Şu Müdür'ün de öyle garip fikirleri var ki!..

Mark Twain

KRAL ARTÜR'ÜN SARAYINDA

Mark Twain

Asıl adı Samuel Langhorne Clemens olan Mark Twain, 30 Kasım 1835'de Florida'da doğdu. Evleri, Mississippi ırmağı kıyısında bir köy olan Hannibal'deydi. On iki yaşında babasını yitirince okuldan ayrıldı. Bir yayınevine girip dizgici çıraklığı etmeye başladı.

On sekiz yaşında evinden ayrılıp serüven peşinde koştu. Geçimini dizgicilik ederek sağlıyordu. Bir süre de gemilerde kılavuzluk etti. İç savaş çıkınca, kılavuzluk serüveni de sona erdi. Bir süre altın aradı, ama başarılı olamadı.

1865'de "Calveras'ın Ünlü Sıçrayan Kurbağası" adlı öyküsünü bir gazetede yayımlattı. Bu öykü onu birdenbire üne kavuşturdu. Mark Twain, 1870'de evlenip Connecticut'a yerleşti. 1910'da ölünceye kadar bir çok öykü ve roman yazdı.

Kitaplarının en ünlüleri şunlardır: Çetin İş, Tom Sawyer'in Serüvenleri, Huckleberry Finn'in Serüvenleri, Kral Artür'ün Sarayında, Çalınan Taç, Esrarlı Yabancı.

BİR GÜN, TARİHSEL WARWICK ŞATOSUNU GEZMEYE KARAR VERDİM. BEN DE TURİSTLERİN ARDINA TAKILDIM VE..
HAYIR BEYİM..
ÖZÜR DİLERİM.. DEVİRLERİN VE BEDENLERİN ZAMAN VE YER DEĞİŞTİRDİĞİNİ HİÇ DUYDUNUZ MU?
BU GİYSİNİN SİR SAGRAMOR'UN OLDUĞU DÜŞÜNÜLÜYOR. BU GÖRDÜĞÜNÜZ DELİK, BİR KURŞUN DELİĞİ SANKİ...
ADAMIN YİNE BANA DOĞRU GELDİĞİNİ GÖRÜNCE ÇOK ŞAŞIRDIM...
BU DELİĞİ BEN YAPTIM BEYİM...
BİR DELİYLE KARŞI KARŞIYA OLDUĞUMDAN KUŞKUM YOKTU. AZ SONRA, SATONUN KİTAPLIĞINDA...
ÖZÜR DİLERİM... BU TARİH KİTAPLARIYLA ÇOK İLGİLENMİŞ GÖRÜNÜYORSUNUZ. SİZE GERÇEKTEN İLGİNÇ BİR ÖYKÜ GETİRECEĞİM...
BU İŞİTTİĞİ DİNLEMEKTEN BAŞKA ÇAREM KALMADI...
ŞİMDİ SİZE SUNACAĞIM, BU ADAMIN YAZDIĞI, GERÇEK ÖYKÜDÜR...
BEN YANKİYİM. BABAM DEMİRCİ, DAYIM VETERİNERDİ. BÜYÜYÜNCE BEN DE BİR FABRİKAYA GİRDİM, VE BİR GÜN.
KAVGA EDEN İKİ ARKADAŞIMI AYIRMAYA ÇALIŞIRKEN...
AL SANA!..
BAYILMIŞIM... KENDİME GELDİĞİMDE...
TANRIM... NEREDEYİM... KİM BU GELEN ADAM?..

HADİ ÇABUK!
?

BİRKAÇ DAKİKA SONRA AKIL ALMAZ BİR TARTIŞMAYA GİRİŞMİŞTİK...
HEMEN BENİMLE CAMELOT'A GELMELİSİNİZ. ZAMAN YİTİRMEYELİM...
BIRAKIN. BIRAKIN BENİ. ÇILDIRDIYSANIZ SÖYLEYİN KAPATSINLAR.

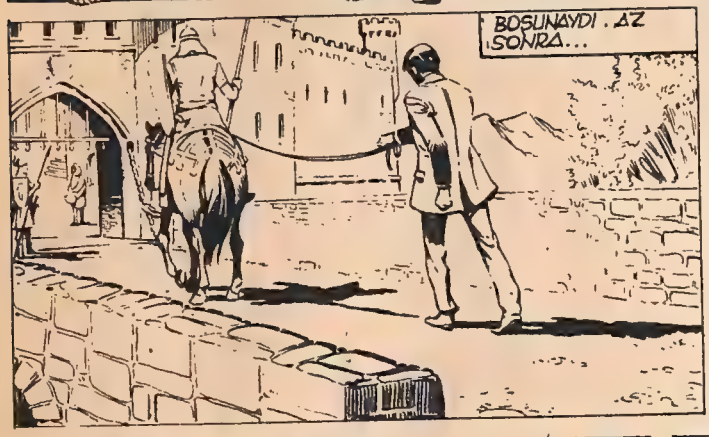
BOŞUNAYDI. AZ SONRA...

ŞİMDİ CAMELOT'TAYIZ. SİZİ ÖZGÜR BIRAKACAĞIM, AMA ÇOK UZAKLAŞMAYIN, SİZİ GEREKSİNEBİLECEĞİZ...
BRR... BU DELİ HASTANESİNİN MÜDÜRÜNÜ GÖRMEK İSTİYORUM BEN.

LÜTFEN SÖYLER MİSİNİZ, TIMARHANENİN MÜDÜRÜNÜ NEREDE BULABİLİRİM?
NE GARİP GİYSİLERİNİZ VAR DELİKANLI. NEREDEN GELİYORSUNUZ?

BİR GENÇ SOYLUNUN YARDIMINI İSTEMEZ MİSİNİZ?
HAYIR İSTEMEM. BENİ TIMARHANENİN MÜDÜRÜNE GÖTÜRÜN...

NEREDE BULUNDUĞUMU BELKİ SEN SÖYLEYEBİLİRSİN BANA...
BİLMİYORSUNUZ DEMEK?

KRAL ARTÜR'ÜN SARAYINDASINIZ BEYİM. 19 HAZİRAN 528 BUGÜN. SİZİ GETİREN ADAM SİR KAY, KRALIMIZIN GÜT KARDEŞİ. BENİM ADIM DA CLARENCE, BEYİM...

UF NE OLDU BANA. GALİBA DELİ OLAN BENİM...
GELİN BENİMLE...
BİRAZ SONRA..
ŞÖVALYELER, BAŞARILARINI ANLATIYOR BİRBİRLERİNE...
EVET, EVET. BENİM ÇILDIRDIĞIM KESİN.
PEKİ ŞİMDİ KONUŞAN ADAM KİM?.
SİHİRBAZIMIZDIR. MERLİN ADI. BİRAZ İÇTİĞİ ZAMAN HARİKULADE ÖYKÜLER ANLATIR...
YETER! EVİME DÖNMEK İSTİYORUM! NEREDEYİM BEN?.
SUSUN! SİZ ŞİMDİ SİR KAY'IN YAKALADIĞI BİR TUTUKLUSUNUZ...
İŞTE TUTUKLUM. ONU ÇOK ZOR YAKALADIM...
AMA ZAHMETE DEĞERMİŞ DEĞİL Mİ? ŞU GİYSİLERİNE BAKIN.. HEPSİ BÜYÜLÜ..
ÖYLEYSE, ERTESİ GÜN AYIN 21'İNDE ÖLECEK... ZİNDANA ATIN.
HI?BU KADAR ŞAKA YETER... NEDİR BU?.
NE OLUR, SAKİN OLUN...
AZ SONRA ZİNDANA GÖTÜRÜLDÜĞÜMDE...
MERAK ETMEYİN. BEN CLARENCE'İM. YARDIMCINIZ.

BAK OĞLUM.. SEN GERÇEKTEN ÇOK İYİ BİR ÇOCUKSUN, AMA BENİM, NE SENİNLE NE DE BURADA BULUNANLARDAN BİRİYLE İLGİM YOK...
BİR SANİYE.. BİR SANİYE BEYİM...
SİZE YARDIM ETMEYE GELDİM. YARIN YAKILARAK ÖLDÜRÜLECEKSİN.. SİHİRBAZ MERLİN DE SİZE BİR BÜYÜ YAPTI...
VAY CANINA... BAK SEN...
BİRDEN ONLAR GİBİ KONUŞMAYA KARAR VERDİM BEN DE...
ÜZÜLME CLARENCE, BEN DE BİRAZ BÜYÜ BİLİRİM...
HMM.. SUNU KRALA DUYURMAYA BAK: BEN BÜYÜK ŞEF MUCKAMUCK'UM VE BAŞLARINA BÜYÜK BİR FELÂKET GETİREBİLİRİM...
CLARANCE KOŞARAK ÇIKTI...
BAKALIM BU KÖTÜ ŞAKA NASIL SONUÇ LANACAK...
OOOOO.
CLARENCE AZ SONRA DÖNDÜ...
BEYİM, KRAL SÖYLEDİKLERİNDEN ÇOK ETKİLENDİ AMA BAŞIMIZA GETİREBİLECEĞİN FELÂKETİN NE OLDUĞUNU BİLMEK İSTİYOR...
HI! SÖYLEYEYİM...
ERTESİ GÜN GÜNEŞİN TUTULMASI GEREKTİĞİNİ ANIMSADIM VE...
GÜPEGÜNDÜZKEN GÜNEŞ YOKOLACAK. GİT SÖYLE ONA...
GÜPEGÜNDÜZKEN KARANLIK MI? NE KORKUNÇ...
YARIM SAAT SONRA...
BU SALAĞIN SÖZÜNE Mİ İNANACAKSINIZ... KURTULMAK İÇİN SÖYLÜYOR BUNU...
MERLİN HAKLI MAJESTE...
ERTESİ GÜN...
HAYDİ ATEŞE VERİN!

HAK YERİNİ BULSUN...
TAM O SIRADA, BEKLENİLEN GÜNEŞ TUTULMASI OLDU...
TANRIM.. NEDİR BU..?
ADAM HAKLIYMIŞ...
GÜNEŞE EGEMEN OLABİLİYOR..
SÖNDÜRÜN ATEŞİ... ÇABUK...
OLAYLAR BENDEN YANA GELİŞİYORDU...
YA BENİ ÖZGÜR BIRAKIR, BAŞBAKAN YAPAR VE TOPLADIĞINIZ VERGİLERİN YÜZDE BİRİNİ BANA VERİRSİNİZ..YA DA HEPİNİZ ÖLÜRSÜNÜZ...
SALİVERİN ONU, SALAKLAR...
BU BAŞIMA GELEN ŞEYLER NE KADAR GARİPTİ... BAMBAŞKA BİR DEVİRDE YAŞIYORDUM SANKİ...
BU SİZE DERS OLDU. YANITINIZ NEDİR ?
DURUMDAN YARARLANMAYA KARAR VERMİŞTİM...
HER İSTEDİĞİN KABULÜM... ONU ÖZGÜR BIRAKIN, NE İSTERSE YAPIN...

HEMEN GİYSİLER GELDİ, AZ SONRA BİR PRENSE DÖNMÜŞTÜM...
PEKİ, ŞİMDİ GÜNEŞİN GERİ GELMESİNİ EMREDECEĞİM. BÖYLE BİR GÜCÜM VAR...

GÖRÜYOR MUSUN SİHİRBAZ, SEN BUNUN YANINDA ÇIRAK GİBİSİN...

GÜNEŞ TUTULMASININ VAKTI TAMAMLANINCA...
GÜNEŞİN YİNE DÜNYAYI AYDINLATMASINI EMREDİYORUM.

HARİKA BİR YAŞAM BAŞLADI BENİM İÇİN...

TAA UZAK YERLERDEN BİR SÜRÜ İNSAN, YENİ SİHİRBAZI GÖRMEYE GELİYORDU...
DIŞARDA KALABALIK TOPLANMIŞ, SİZİ GÖRMEK İSTİYOR...
CLARENCE, SİHİRBAZ ÜNÜMÜ KORUMALIYIM, YOKSA YAŞAMIM TEHLİKEYE GİRER.

AZ SONRA...
MERLİN'İ ZİNDANA ATIN... YAŞLI SİHİRBAZ CARCAMAL'İN OTURDUĞU KULEYİ DE YIKACAĞIM.. SÖZ DİNLEMİYENLERİ DE ATA ÇEVİRECEĞİM...

AMA... BÜTÜN BUNLARI YAPABİLİYOR MUSUNUZ?
HIMM... SEN BENİ DAHA TANIMIYORSUN DELİKANLI.

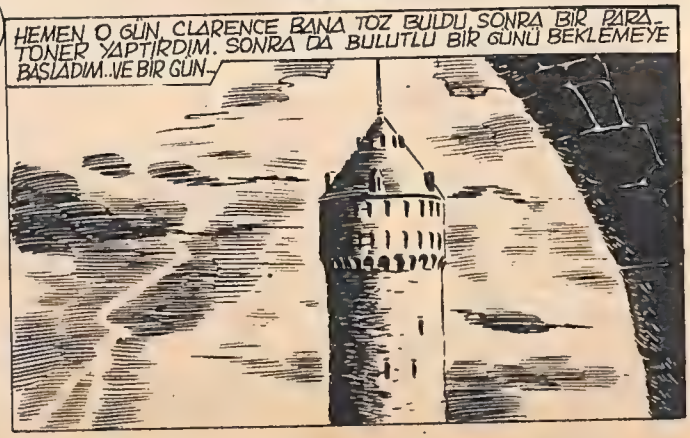
HEMEN O GÜN, CLARENCE BANA TOZ BULDU, SONRA BİR PARATONER YAPTIRDIM. SONRA DA BULUTLU BİR GÜNÜ BEKLEMEYE BAŞLADIM..VE BİR GÜN-

TAM SIRASI.. BU PARATONERLE YILDIRIMI KULEYE ÇEKEBİLECEĞİZ...

VE ÖYLE OLDU...

İMDAT!

SİHİRBAZIN DEDİĞİ OLDU...

ÜNLÜM DORUK NOKTASINA VARMIŞTI. BİRKAÇ GÜN SONRA ARTIK KUŞKUM YOKTU...

EVET TAM 7. YÜZYILIN ORTASINA DÜŞTÜM. KABUL ETMELİYİM Kİ KENDİ YÜZYILIMDAN ÇOK DAHA İYİ YAŞIYORUM BURADA...

PEKİ, BİLDİĞİM UYGAR YAŞANTIYI NEDEN BURADA UYGULAMAYA ÇALIŞMAYAYIM?

ARADAN, TAM OLARAK BİLEMEYECEĞİM AMA, SANIRIM BİRKAÇ AY GEÇMİŞTİ...

CAMELOT'A ÇAĞDAŞ YÜZYILIMIN UYGARLIĞINI GETİRMİŞTİM. OKULLAR, FABRİKALAR, MAĞAZALAR HATTA BİR GAZETE KURDUM...

Camelot'un sesi

GELECEK HAFTA SAGREMOR'UN ŞÖVALYELERİYLE SİR KAY'IN ŞÖVALYELERİ ARASINDA BİR TURNUVA VAR.

BÜTÜN ÜLKEYE TELGRAF VE TELEFON TELLERİ ÇEKTİRDİM...

YARDIMCIM CLARENCE 1 ÖZEL SEKRETERİM YAPTIM... AYNI ZAMANDA GAZETEDE YAZIYORDU...
TURNUVANIN RAPORUNU HEMEN YOLLAYIN, SATOYA. SAĞOLUN...
BİR GÜN KRAL ARTÜR, BENİ ÇAĞIRDI...
YAKLAŞ ŞEF... BİZİM İÇİN BÜTÜN YAPTIKLARINDAN DOLAYI SANA GÖNÜL BORCUMUZ VAR. BU NEDENLE SANA ÖNEMLİ BİR ŞEY SÖYLEYECEĞİM.
BU SİZİN DEYİMİNİZLE "KÜLTÜREL" BAŞARILARINIZIN YANI SIRA, BİR TAKIM BAŞARILAR DAHA ELDE ETSENİZ ÇOK ÖNEMLİ BİR YERE VARIRDINIZ..
EVET...
BAKIN, BU GENÇ KADIN, HANIMEFENDİSİNİN, KIRK BAŞKA PRENSESLE BİR SATOYA KAPATILDIĞINI SÖYLÜYOR...
BEN NE YAPABİLİRİM?
BU NE BİÇİM SÖZ ŞEF? BÜTÜN ŞÖVALYELER GİDİP ONLARI KURTARMAK İÇİN CAN ATARDI. BEN BU ONURU SİZE VERİYORUM..
TABİİ.. BU BENİM İÇİN BÜYÜK BİR ONUR EFENDİM..
HIMM... BU DEVRİN KIZLARI DA BAYAĞI GÜZELMİŞ...
BİR SANİYE ŞÖVALYE... PRENSESLERİ TUTUKLAYANLAR ÜÇ KARDEŞTİR. AMA HER BİRİNİN DÖRT KOLU VE ALINLARININ ORTASINDA BİR TEK GÖZ VARDIR..
ERTESİ GÜN, GİTMEYE KARAR VERDİM..
BIRR... AMAN NE ONUR... İYİ Kİ YOLU GÖSTERECEK BİRİ VAR...
ADINIZI HENÜZ SÖYLEMEDİNİZ BANA?
ADIM ELİSENDA EFENDİM....

HIMM... BURALARDAN HOŞLANMADIM BEN ELİSENDA...
HAKLISINIZ. BURALARI HAYDUTLARLA DOLUDUR...
GÜZEL KIZIN SÖYLEDİKLERİ DOĞRUYDU...
BAKIN!
DURUN, BÜTÜN PARANIZI SÖKÜLÜN. ÖLMEYE NİYETLİ DEĞİLSENİZ TABİİ...
YAY YAY...
OLDU. SEN KAZANDIN. AMA BİR PİPO YAKSAM RAHATSIZ OLMAZSIN DEĞİL Mİ?..
PİPO MU? O DA NE?..
BASİT BİR PLÂNIM VARDI...
UHH!.. PÖÖÖH!
GÖRDÜN MÜ ELİSA? NE ÇITKIRILDIMMIŞ BU DEVRİN ADAMLARI...
BİR BÜYÜ YAPTI BİZE.
UYY! ÇOK KÖTÜYÜM...
AZ SONRA...
SELÂM ŞEF.
SELÂM OĞLUM.. BAK ELİSENDA.. EN İYİ SATICILARIMIZDAN BİRİ. İŞLER NASIL?.
NİSPEROS SABUNUNU KULLANIN BÜTÜN YILDIZLAR GİBİ.
BAŞTA BİRAZ ZOR OLDU AMA, İNSANLAR GİDEREK SABUN KULLANMAYA ALIŞIYOR...
NİSPEROS SABUNUNU KULLANIN. BÜTÜN YILDIZLAR GİBİ.
O AKŞAM KRAL ARTÜR'ÜN KIZKARDEŞİ HADA MORGANA'NIN ŞATOSUNA VARDIK... BU KADIN, KÜÇÜK BİR ÜLKENİN KRALİÇESİ OLAN KRAL URİNES'İN EŞİYDİ...
MORGANA'NIN DA ZİNDANLARININ ZAVALLILARLA DOLU OLDUĞU SÖYLENİR...

AZ SONRA.

ADINIZI DUYDUM ŞÖVALYE. ÇOK GÜÇLÜ OLDUĞUNUZU DA BİLİYORUM... TANIŞTIĞIMIZA SEVİNDİM...

ÖYLE Mİ? BEN DE, DOSTLUĞUM KARŞILIĞINDA TUTUKLADIĞINIZ ZAVALLILARI BIRAKMANIZI RİCA EDECEĞİM.

BENDEN NASIL BÖYLE BİR ŞEY İSTERSİNİZ. ONLARIN HEPSİ SUÇLUDUR..

NEDİR SUÇLARI?

BİR SİHİRBAZ OLARAK ÇOK MERAKLISIN. GEL BENİMLE...

ZİNDANLARA İNDİK...

ÖRNEĞİN BU ADAM, TOPRAKLARIMDA AVLANIRKEN YAKALANDI. VERDİĞİ YANIT DA ŞU: AÇMIŞ...

YAA, NE GARİP ŞEY... DEĞİL Mİ AÇ OLMAK, SİZCE...

EVET! YA BU ZAVALLILARI HEMEN SALARSINIZ, YA DA DOST OLAMAYIZ...

SONUNDA İSTEDİKLERİME BOYUN EĞDİ. BİR SAAT SONRA DA...

HAYDİ. İYİSİNİZ DEĞİL Mİ? TEŞEKKÜR İSTEMEZ.

BU YALNIZCA BİR BAŞLANGIÇ...

BUNDAN SONRA BİR ÜCRET KARŞILIĞINDA ÇALIŞACAKSINIZ. SOSYAL SİGORTADAN VE YILLIK İZİNDEN YARARLANACAKSINIZ...

DUYDUNUZ HADA MORGANA. HELE BİR DİNLEMEYİN SÖZÜMÜ...

YAŞASIN KORUYUCUMUZ...
YAŞA...
YAŞASIN YOKSULLARIN KURTARICISI...
İKİ GÜN SONRA...
KİM BUNLAR? HACCA GİDİYORLAR SANKİ...
VADİDEKİ KUTSAL ÇEŞMEDEN İÇMEYE GİDİYORLAR. AMA ÇEŞMENİN KURUDUĞUNU BİLMİYORLAR..

BU İŞİ MERAK EDİP BEN DE ARKALARINA TAKILDIM...AMA ORADA...
ÇEŞMENİN KURUDUĞUNU GÖRÜP KIZAN HALKI YATIŞTIRMAYA ÇALIŞIYOR...
AAA... BU SİHİRBAZ MERLİN DEĞİL Mİ?

BANA GÜVENİN. BEN BU ÇEŞMEDEN YİNE SU AKITTIRACAĞIM...
BİR HAFTA ÖNCE DE AYNI ŞEYİ SÖYLEDİN
EVET. GÜCÜNÜ GÖSTER BAKALIM...

ARKADAN YAKLAŞIVERDİM. ÇEŞMEYİ GÖRÜNCE HEMEN OLANLARI ANLADIM..
BU KADAR PALAVRA YETER... BU SUYU BİR TEK BEN AKITTIRABİLİRİM..
SİZ HA? YİNE Mİ?.

PEKİ, GÖSTER HÜNERİNİ AMA BİR GÜN, ALDATMAYA ÇALIŞTIĞIN BU KALABALIĞA SENİ ASTIRACAĞIM.

UF.. MERLİN'İ KIZDIRMAKLA KÖTÜ ETTİNİZ. SİZİ TUZDAN BİR HEYKELE ÇEVİREBİLİR.
MERAK ETME.

KARANLIK ÇÖKÜNCE, HERKES EVİNE DÖNÜNCE...
APTALLAR, ÇEŞME AKMI-YORSA, BUNUN YALNIZCA SU YOLUNUN KURUMASINDAN OLACAĞINI BİLMİYOR-LAR...
YARIN GÖRÜR BU MERLİN.
ERTESİ GÜN..
BİR SANİYE DOSTLAR. BÜYÜLÜ SÖZLER SÖYLEYİP SUYU AKITA-CAĞIM...
SÖZLERİ DUYUNCA, KA-PAĞI AÇMALIYIM...
BARRAMPAPON, BARRAMPAPON, TON-TON, CUA CUA.. SU GELSİN...
YAŞASIN...
MERLİN YALAN-CININ TEKİ... YE-Nİ SİHİRBAZIMIZ YAŞASIN...
YAŞA!
ÖDETECEĞİM BUNU ONLARA... HEPSİNE...

YAŞASIN KURTARICIMIZ...
YAŞA!.

SİHİRBAZ ÜNÜM, BÜTÜN KRALLIĞA YAYILDI. YOLCULUĞUMUZ BOYUNCA...
BAKIN SİHİRBAZ..
KURTARICIMIZ...

HER GEÇTİĞİM YERE UYGARLIĞI GÖTÜRÜYORDUM...
DİŞ FIRÇALARI.. DİŞLERİNİZİN SAĞLIĞI İÇİN...
Pif
DİŞ FIRÇALARI
DİŞLERİNİZİN GÜZELLİĞİNİ VE SAĞLIĞINI PİF'LE KORUYUN!

BİLİYOR MUSUN ELİSENDA. BİRAZ YORULDUM. TATİL GEREK BANA. CAMELOT'A DÖNÜYORUZ...

YAZIK, DÜNYAYI DOLAŞMAK ÇOK HOŞUMA GİTMİŞTİ...

AMA CAMELOT'A VARDIĞIMDA, BENİ KÖTÜ BİR SÜRPRİZ BEKLİYORDU...
KRAL ARTÜR SABIRSIZLIKLA SİZİ BEKLİYORDU...

GELDİN SONUNDA.. ÇOK ÖNEMLİ BİR İŞ ÇIKTI..
UF!

YAKLAŞ HELE. KİMSE DUYMASIN...
HOŞÇA KAL TATİL!

KIRALLIĞIMI GEZİP İNSANLARIN NASIL YAŞADIĞINI GÖRMEK İSTİYORUM.
VAY CANINA!
AMA SİZİN YAKLAŞTIĞINIZI GÖRÜNCE DE-REBEYLERİ ADAMLARINA İYİ DAVRANMAYA BAŞLAYACAKLAR...
HIM... BU DOĞRU...
ÖRNEĞİN BİR DİLENCİ KILIĞINA GİRSENİZ ÇOK DAHA İYİ OLUR...
HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM. SAĞOL... SENSİZ NE OLURDUM ACABA...
AZ SONRA...
AH, SAÇIMA YAZIK OLUYOR...
BUNDAN SONRA ARTIK YOKSUL BİR DİLENCİSİ-NİZ...
PEKİ, PEKİ. AŞAĞILAMASAN OLMAZ MI?..
AMA KRAL, DİLENCİLİĞE ALIŞIK OLMADIĞINDAN, BAŞIMIZA HEP İŞLER AÇIYORDU...
DİKKAT EFENDİM. ŞÖVALYE-LER GELİYOR.. YOL VERMELİ-YİZ...
HI? DELİ MİSİN. BİR KRAL KİMSEYE YOL VERMEZ...
NE OLUR, KRAL OL-DUĞUNUZU UNUTUN ŞİMDİ.
HAYIR, BEN KİMSEYE YOL VERMEM...
ÇEKİLİN YOLUMUZDAN.

NE OLUR EFENDİM. YURTTAŞLARINIZIN NASIL YAŞADIĞINI ÖĞRENMEYE KARAR VERMEDİNİZ Mİ?
HAKLISIN. UNUTMUŞTUM. NE YAPMALIYIM?
ÇEKİLİN!
YAHŞİLER!
ACITTI DEĞİL Mİ? YAZIK.
MESELE YAPMASAYDINIZ KEŞKE...
EN İYİSİ, YAPMAMIZ GEREKEN ŞEYLERİ BİR KAĞIDA YAZALIM. DİYELİM BİR KÖYE VARDIK. NE YAPARSINIZ...
BANA HEMEN BİR KOLTUK VE BİR İÇKİ GETİRİN DERİM.
HAYIR, HAYIR. DİLENCİLER BÖYLE DİLENMEZ...
YALVARMALISINIZ... RİCA ETMELİSİNİZ. AĞZINIZI KORKARAK AÇMALISINIZ...
BU İŞ ÇOK ZOR OLACAK GALİBA...
ÖYLE Mİ? YURTTAŞLARINIZIN ÇOĞU BÖYLE YAŞIYOR AMA...

HEP ÇOK ABARTILI BİR DİL KULLANIYORSUN DOSTUM. ÇOK ABARTILI...
ŞİMDİ SÖYLEYİN, ÇANTANIZDA O HEP TAŞIDIĞINIZ ŞEY NEDİR?..
DİNAMİT EFENDİM. KORKARIM Kİ YAKINDA DUYACAKSINIZ ONU..
DİNA..O DA NEGİ DOSTUM. YEMEĞE MI YARAR?
HAYIR, UÇMAYA...
UÇMAYA MI.. NE GÜZEL... KUŞLAR GİBİ...
TAM OLARAK KUŞLAR GİBİ DEĞİL EFENDİM...
NEYSE, YAKINDA GÖRÜRSÜNÜZ...
BEN UÇAMIYACAK MIYIM?
UÇMAMANIZ DAHA İYİ OLUR...

PEKİ, NE İŞE YARIYOR BU?
YAKINDA HER ŞEYİ ANLIYACAKSINIZ...
BİRAZ SONRA...
BAKIN ŞU GEZGİNLERE. BELKİ CEPLERİNDE DEĞERLİ BİR ŞEYLER VARDIR...
BU ADAMLAR ÖNÜMDE EĞİLMEYE GELİYOR.
TANINMAMAK İÇİN KILIK DEĞİŞTİRDİĞİNİZİ UNUTTUNUZ YİNE..
NE APTALIM. YOLCULUĞUMUN NEDENİNİ BİLE UNUTUYORUM.
CEHENNEMİ BOYLAMAK İSTEMİYORSANIZ, ÜSTÜNÜZDEKİ HER ŞEYİ VERİN...
OOOH!..
ŞİMDİ DİNAMİTİN NE İŞE YARADIĞINI GÖRECEKSİNİZ...
ŞİMDİ ŞU BÜYÜYE BAKIN..
KORKUNÇ!

BU...
SİZ...

AZ SONRA, YOLDA...
BAKIN BU ZAVALLI İŞÇİLERE. NE KADAR AZ PARA ALDIKLARINI BİLİYOR MUSUNUZ?.
ÖYLE Mİ? BEN NE YAPABİLİRİM?..

BAKIN... MERLİN GİBİ SİHİRBAZLAR, YALNIZCA BİRKAÇ SAAT SONRA OLACAKLARI SÖYLEYEBİLİRLER.. BEN, YÜZYILLAR SONRA OLABİLECEKLERİ SÖYLEYEBİLİRİM...
GERÇEK Mİ? HARİKA...

ÖRNEĞİN, BİRKAÇ YÜZYIL SONRA... BU İŞÇİLER HAFTADA YİRMİ DOLAR KAZANACAKLAR VE SENDİKA ADINDA BİR TAKIM KURULUŞLARA BAĞLI OLACAKLAR.
SENDİKA MI? DOLAR MI? NE GARİP SÖZLER BUNLAR..

HEY DOSTLAR.. BİR SANİYE...

NE OLDU?.
PARA İSTİYORSAN, BİZ ÇOK YOKSULUZ ARKADAŞ...

EVET BİLİYORUM, BEN DE ARKADAŞIMA DİYORDUM Kİ, YÜZYILLAR SONRA YAŞASAYDINIZ RAHAT EDERDİNİZ..

TOPRAĞI SÜRMEK İÇİN TRAKTÖRLERİNİZ, MAKİNELERİNİZ OLURDU...

PARA KAZANIRDINIZ. TELEVİZYON SEYRETMEK İÇİN ZAMANINIZ KALIRDI...

BAK DOSTUM, AZ ÖTEDE BİR TİMARHANE VAR. NEDEN BİR UĞRAMIYORSUN ORAYA?..
EVET, BİR SÜRE ORADA KALSAN FENA OLMAZ...

PEKİ ANLADIĞIM KADARIYLA, BUNLAR ANCAK SÜRÜNECEK KADAR PARA KAZANIYOR. BEN, KRAL ARTÜR OLARAK...
NE OLUR, SUS!

HA, HA, BU DAHA DA İŞİTÜK...
KRALMIŞ... HA.. HA..!
HER ŞEYİ MAHVETMEK ÜZERESİNİZ ...

EVET, YURTTAŞLARIMIN NASIL YAŞADIKLARINI ÖĞRENMEK İSTİYORDUM... SİMDİ YAŞAMLARINI DÜZELTMEYE BAKACAĞIM.

YETER, BASIN!
ÇEKİLİN BURADAN, ÇILGINLAR...

GÖRDÜNÜZ MÜ, HER ŞEY SİZİN YÜZÜNÜZDEN OLDU...
AMA ONLARA YARDIM ETMEK İÇİN DÜŞMEDİK Mİ YOLLARA...
ÇABUK, GİZLENELİM...
UF, BİTTİM...
AMA AZ SONRA..
YAKALAYIN, ONLARI KÖLE OLARAK SATARIZ...
NE, KÖLE Mİ? BANA HA... BEN Kİ...
NE OLUR, BU KEZ TUTUN ÇENENİZİ...
AZ SONRA...
SİZİ KRAL ARTÜR'E SATACAĞIM. TOPRAKLARI İÇİN ADAMLAR GEREKSİNİYORMUŞ..
DUYDUN MU DOSTUM... SUSAMAM...
NE OLUR. SUSSANIZ DAHA İYİ OLUR...
KÖLELİĞİN NE OLDUĞUNU ANLIYOR MUSUNUZ ŞİMDİ?
EVET DOSTUM. ARTIK KÖLELİĞİ ORTADAN KALDIRACAĞIM...
O GECE...
BAKIN MAJESTE, BU İĞNEYLE KİLİTLERİMİZİ AÇMAYA BAKACAĞIM. KAÇACAĞIZ...
HAYDİ UYUYUN. YARIN GÖSTERİRİZ GÜNÜNÜZÜ...

PEKİ İĞNE NE DEMEK?..
SSSST... KİLİDİ AÇMAMIZA YARAYACAK...
HEY SİZ. SUSUN ARTIK.
SANSIMIZ VARDI... AZ SONRA...
OLDU...
YAŞA SEN E Mİ..
HAYDİ!
HİÇ KONUŞMADAN ARKAMDAN GELİN. YOKSA BURADAN SAĞ ÇIKAMAYIZ.
YARIM SAAT SONRA EPEY UZAKTAYDIK...
HEY SİZ... AZ ÖNCE KAÇAN KÖLELER DEĞİL MİYDİNİZ?..
NE DİYEYİM ŞİMDİ? KÖLE DEDİ BANA...
N'OLUR BİR KEZ OLSUN KRALLIĞINIZI UNUTUP KÖLE OLDUĞUMUZU KABULLENİN.

ADAMLARINIZIN NASIL YAŞADIĞINI ANLAMAK İÇİN YOLA DÜŞMEK SİZİN FİKRİNİZDİ...
EVET ARKADAŞ.. BİZİZ..
NEDEN SORDUN?
KORKUNÇ BİR ŞEY OLDU DA...
YAPTIĞINIZA KARŞILIK, SABAHA KARŞI BÜTÜN KÖLELERİN ÇOĞUNU ASACAKLAR.
KORKUNÇ.
VAY!
HEMEN, CAMELOT'A TELEFONLU DA GETİRDİĞİMİ ANIMSADIM...
BİR SANİYE, GELİYORUM.
NEREYE GİDİYORSUN?
HEMEN SEKRETERİMİ ARADIM.
DUYDUĞUN GİBİ DOSTUM. ONLARI KURTARMAK NİYETİNDEYİM. HEMEN SİR LANZAROTE'YLE ASKER YOLLA...
AMA ORASI ÇOK UZAK. ZAMANINDA YETİŞEMEZLER...
İŞTE ORADALAR!
HAKLISIN. ÇOK UZAK.. LANZAROTE'YE SÖYLE, HER ASKERE BİR BİSİKLET VERSİN.

BİSİKLET? UF, BUNCA İCAT İÇİNDE BİSİKLETİN HANGİSİ OLDUĞUNU UNUTTUM.
HA TAMAM BUYDU... ASKERLER ÇOK EĞLENECEK...
YAKALAYIN. HEPSİNİ ASACAĞIZ...
GÖRÜYOR MUSUN BAŞIMIZA GELENLERİ. KRAL OLDUĞUMU SÖYLEYECEĞİM..
HAYIR, DAHA DEĞİL. KORKMAYIN, BİZİ ASMAYACAKLAR.
HAYDİ YÜRÜYÜN...
YÜRÜ...
HAYDİ...
VE BİRAZ SONRA...
SAATİNİZ GELDİ. ÖNCE SEN. SEN DAHA TEHLİKELİSİN...
GÖRDÜN MÜ SONUMUZ BU, DOSTUM...
YÜRÜ...
BİSİKLETTEN SÖZ EDİYORDUN. ONLAR DA GELMEDİ...
HMM.. BU ADAM HEM KÖLE.. HEM BÜTÜNÜYLE ÜŞÜTÜK.

AMA CELLAT İPİ BOYNUMA GEÇİRİR-KEN...
HAYDİ SİR LANZAROTE, DAHA ÇABUK!
YAŞASIN! DAHA ÇABUK...
HI? BU DA NESİ?
İŞTE BİSİKLET-LER! KURTULDUK!
KRALI KURTARIN!
KRAL MI? HANGİ KRAL?
CAMELOT KRALI, SALAK-LAR. BUNU ÖDETECEĞİZ SİZE...
EVET... DOSTU-MUN YARDIMIYLA YURTTAŞLARIMIN NASIL YAŞADIĞINI ÖĞRENDİM... SEN BİR DEHASIN, DEHA...

BU ADAM KRALINIZ... AZ KALSIN ASIYORDUNUZ ONU...
EVET, O DA BÜYÜK SİHİRBAZIMIZ.

CAMELOT KRALI HA?..
EVET. NE SANIYORDUNUZ?..

TUTUKLAYIN ŞUNLARI...

AH, DOSTUM, SENSİZ NE YAPARDIM.
BU YOLCULUK SİZE DERS OLDU...

EVET. KÖLELİĞİ ORTADAN KALDIRACAĞIM... BİR KÖLENİN DUYDUKLARINI ARTIK İYİ BİLİYORUM...

KRAL, DÖNÜŞÜMÜZDE, ONURUMUZA BİR TURNUVA HAZIRLATTI. TURNUVAYA BEN DE KATILIYORDUM...
SİR SAGRAMOR'LA ÇARPIŞACAKSIN. KÖTÜ BİR İNSAN. ONA İYİ BİR DERS VER. HANGİ SİLÂHLA DÖVÜŞECEKSİN?
SİZ MERAK ETMEYİN.

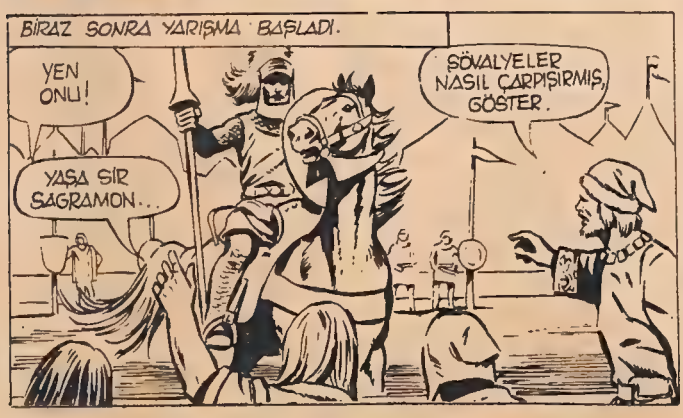
BİRAZ SONRA YARIŞMA BAŞLADI.
YEN ONU!
YAŞA SİR SAGRAMON..
SÖVALYELER NASIL ÇARPIŞIRMIŞ, GÖSTER.

AAA BAK. YERDE ÇARPIŞACAK. LİSTELİK HİÇBİR SİLÂHI YOK.
OLAMAZ BU...
SAGREMOR ONU PARÇALAR...

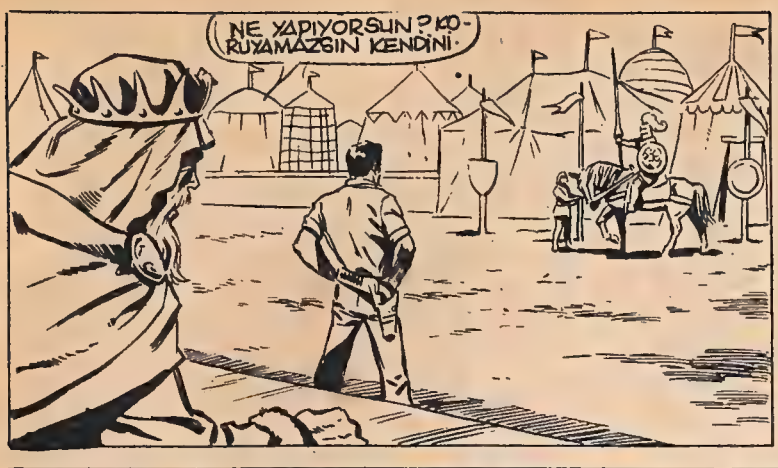
NE YAPIYORSUN? KORUYAMAZSIN KENDİNİ.

SİLÂHSIZ DEĞİLİM. 45 LİK BİR KOLTUM VAR.

YALNIZCA CLARENCE, BU SİLÂHIN ETKİSİNİ BİLİYORDU...
BİR ŞEY SÖYLE ONA...
YENİLECEĞİNİ ANLAMIYOR MU?

İŞARET VERİLDİ, SAGRAMOR ATIYLA LİSTİME YÜRÜDÜ.
ZAVALLI.. BAKALIM İCATLARI NE İŞİNE YARAYACAK, ŞİMDİ?..

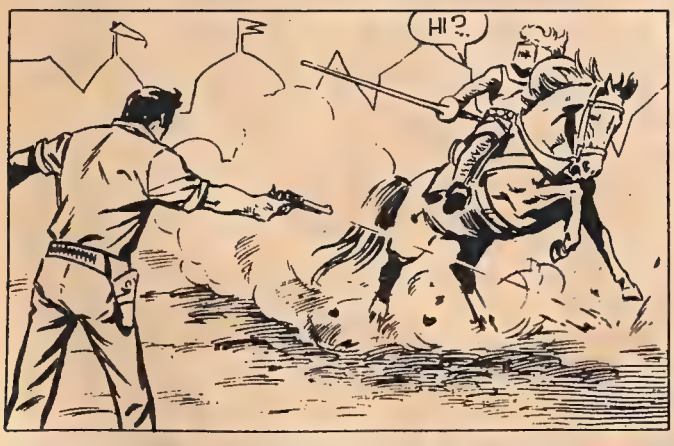
HI?..

AT, İLK KEZ DUYDUĞU BU SESTEN, ÜRKTÜ VE...
(AAAH!..)

DOĞRUYMUŞ. BU ADAM ÇOK GÜÇLÜ...
BU KÜÇÜCÜK ŞEYLE, RAKİBİNİ HİÇ ELLEMEDEN YENDİ..

SAGRİMOR'U ÖLDÜRMEMİŞTİM AMA...
KABAHAT MERLİN'DE. BÜYÜSÜYLE BAŞARACAĞIMI SÖYLEMİŞTİ BANA...

DOĞRU. MERLİN BİR YALANCIDIR.
SİHİRBAZLIKTAN HABERİ YOK...
BİZİM BİR TEK SİHİRBAZIMIZ VAR.
NE KADAR KUTLANDIĞIMI SÖYLEMEYE GEREK YOK...
CAMELOT'UN EN GÜZEL KIZLARINDAN BİRİNİ SEÇ, ONUNLA EVLEN...
ARTIK BİR YUVA KURACAK YAŞA GELDİN.
VE BÖYLECE, BİRKAÇ HAFTA SONRA ELİSENDA'YLA EVLENDİK...
İCATLARIMI SÜRDÜRDÜM. BİRKAÇ YILDA, İNGİLTERE UYGAR BİR ÜLKE OLDU. ASKERLERİM, ÖBÜR ÜLKELERE MALLARIMIZI SATMAYA GİTTİLER...
GÜZEL BOYUNBAĞLARIMIZ VAR...
TARAK SATARIM, SABUN SATARIM, DIŞ FIRÇASI SATARIM.
DONDURMAAAA KAYMAK...
BİR SÜREDİR ÇOK ÇALIŞIYORUZ CLARENCE. ŞİMDİ DE TATİLLERİ İCAT EDECEĞİM...
O DA NE DEMEK?
DİNLENMEK ÜZERE ÇALIŞMAYI DURDURUP YAŞADIĞIN YERDEN BAŞKA BİR YERE GİTMEK DEMEK. BİZ ŞİMDİ ONU YAPACAĞIZ...

KRAL, BANA BİR ŞATO ARMAĞAN ETMİŞTİ .. BİR SABAH KARIMLA YOLA KOYULDUK.
HOŞÇA KALIN...
BU TATİL ÇOK UZUN SÜRDÜ .. İKİ YIL ŞATOMUZDA YAŞADIK...
AH BU TATİL NE GÜZEL ŞEYMİŞ...
NEFİS BİR ŞEY...
ELİSENDA'YLA DÖNDÜĞÜMÜZDE...
BURADA NE OLDU BÖYLE?
ÇARPIŞTILAR SANIRIM...
EFENDİM.. EFENDİM...
CLARENCE.. SADIK DOSTUM...
AZ SONRA ŞATOYA VARDIĞIMIZDA...
KORKUNÇ BİR ŞEY OLDU. SİZE HABER VEREMEDİK. TELEFON TELLERİNİ KESTİLER.
ANLAT. NE OLDU?
ŞÖVALYE MORDRED, KRAL ARTÜR'E SAVAŞ AÇTI. KRALI ÖLDÜRDÜ. DÜŞMAN HER YERİ FETHEDİP GİTTİ. BİR BEN KALDIM BURADA.
KORKUNÇ BİR ŞEY BU CLARENCE... ONLARDAN ÖCÜMÜZÜ ALACAĞIM...
NE OLUR YAPMAYIN. ZATEN, BURADA OLDUĞUMUZU DUYARLARSA HEMEN GELİRLER...
ZARARI YOK.. BİR BİSİKLETE BİN VE KALAN ADAMLARI TOPLA.. SAVAŞ AÇACAĞIZ...

HEMEN SÖYLEDİĞİMİ YAP.. KRALIMIZIN ÖCÜNÜ ALACAĞIZ. HADİ YOLA ÇIK...

İKİ GÜN SONRA BİRKAÇ YÜREKLİ ADAM TOPLAMIŞTIK...
HAYDİ ASKERLERİM, MORDRED'İN ŞÖVALYELERİNE DERSLERİNİ VERİN...
YAŞAA!

AMA DÜŞMAN TOPRAKLARINA GİRDİĞİMİZDE...
GELİYORLAR. ÇOK KALABALIKLAR.
BİZİ MAHVEDERLER.

KAÇMAYIN. SONUNA KADAR ÇARPIŞACAĞIZ...

KRAL ARTÜR ZAMANINDAKİ GİBİ, TABANCALARIMIZ VE BARUTUMUZ OLSAYDI BARİ.. AMA HER ŞEYİ YERLE BİR ETTİLER...

CLARENCE. ONLAR ÇARPIŞMAK İSTEMESE BİLE, SEN VE BEN ÇARPIŞACAĞIZ...
İYİ SÖYLEDİN EFENDİM...

BİR SANİYE. YA ANILARINIZ?. ONLARI DAHA YENİ YAZMAYA BAŞLAMIŞTINIZ...
HAKLISIN. EĞER ÖLÜRSEM, ONLARI SEN TAMAMLARSIN....

KORKUNÇ BİR KARŞILAŞMAYDI BU...

SONUNDA GECEYİ NASIL ETTİĞİMİZİ BİLE BİLMİYORUM...

BAK DOSTUM, ORADA BİR EV VAR..

EVE VARDIĞIMDA...

MERLİN...

GİRİN DOSTLARIM. GEÇMİŞİ UNUTALIM...

OTUR DELİKANLI.. SENDEN NEFRET ETTİĞİMİ SANMA...

YANIT VERECEK GÜCÜM BİLE YOKTU... KOLTUĞA YIĞILDIM. DUYDUĞUM SON SÖZLER ŞUNLARDI:

EFENDİN ÜÇ YÜZYILLIK BİR UYKUYA DALACAK. BU ARADA SEN...

BİLİYORUM, ANILARINI TAMAMLAYACAĞIM. SERÜVENLERİNİ BİLİYORUM.

OKUYUCU, N'OLUR BU ÖYKÜNÜN İLK SAYFASINI OKU...

KİTABI BİTİRDİĞİMDE ŞAFAK SÖKÜYORDU. DEVARWİCK'E GİRDİĞİMDE KARŞIMA ÇIKAN DELİKANLIYI ANIMSADIM.

DEVİRLERİN VE BEDENLERİN YER VE ZAMAN DEĞİŞTİRDİĞİNİ HİÇ DUYDUNUZ MU?

KİTAPTAN BİR KÂĞIT DÜŞTÜ...

Bu okuduğunuz anılarımdır Camelot'daki serüvenlerim. Beni aramayın, çünkü o zaman artık ölmüş olacağım.

ÇOK ETKİLENMİŞTİM. DELİKANLININ EVİNİ ARAMAYA KOYULDUM... AMA BULDUĞUMDA GERÇEKTEN DE ÖLDÜĞÜNÜ ÖĞRENDİM... SON SÖYLEDİĞİ SÖZ DE KARISININ ADI OLMUŞ; ELİSENDA...

BU GARİP VE HARİKULADE ÖYKÜ BÖYLE BİTTİ...

KRAL ARTÜR'ÜN SARAYINDA BİR AMERİKALI

SON

UMUR BUĞAY SÖYLEŞİ

SIKILGANLIK

Çekeceğimiz bir film için 8–10 yaşlarında bir çocuk arıyorduk. Zamanımız azdı. Tanıdıklara haber saldık. Yönetmen arkadaş, "Aman uyanık bir çocuk bulalım. Bizi uğraştırmasın," diyordu. Önümüze gelene, "Bize akıllı, oyuncu yeteneği olan, sevimli bir erkek çocuğu bulun," demeye başladık.

Sonunda bir arkadaşımız buldu. Komşusunun oğluymuş. İlkokulun üçüncü sınıfına gidiyormuş. Yaman bir şeymiş. Sokakta ortalığı birbirine katarmış. Öyle çok konuşurmuş ki evdekiler dayanamazmış bazen. Aradığımız tüm yetenekler vardı çocukta. Ertesi gün çağırdık. Babasıyla geldi. Sarı saçlı, zayıf bir çocuktu.

Odada yönetmen arkadaşımla oturuyorduk. İçeriye girince ayağa kalktık. Babası tanıttı kendini. Sıra oğluna gelince elimi uzattım. Çocuk kapıya yapıştı kaldı. "Hoşgeldin," dedim. "Gel bakalım. Tanışalım seninle. Otur şöyle."

Çocuk kapıdan kopup babasının beline sarıldı. Hiç konuşmuyor, sürekli yere bakıyordu. "Adını söylesene oğlum" dedi babası. "Elini sıksana ağbinin. " Çocuk iyice sarıldı babasının beline. Yüzü kıpkırmızı olmuştu. Kesik, kesik soluk alıyordu. Neredeyse ağlayacaktı.

Yönetmen arkadaşım göz kırptı bana."Üstüne gitmeyelim. Biraz sonra alışır, " dedi yavaşça. Çocuk babasının belini bırakmadığı için ikisi de oturamıyordu. "Oğlum niçin böyle yapıyorsun? Çok ayıp! " dedi adam, dişlerini gıcırdatarak. Silkinip bir ara çocuktan kurtuldu. Kolundan çekerek karşımızdaki koltuğa öfkeyle oturttu. Kendisi de bir başka koltuğa oturdu, soluk soluğa. Çocuk kısa pantalonunun paçasına yapıştı. Yırtarcasına çekiştirmeye başladı. "Özür dilerim, " dedi babası. "Çok özür dilerim. Hiç böyle sevler yapmazdı. Bugün bir yabaniliği tuttu." Bir süre sessiz oturduk. Çocuk kafasını yerden kaldırmıyordu.

Sessizliği yönetmen arkadaşım bozdu:

– Eeee... Artık tanışabiliriz. Adın ne bakalım?

Çocuk patalonunun paçasını sıkıntıyla öyle bir çekti ki, yırtıyordu. Alnında terler birikti. Babası yönetmene döndü, "Adı Ender efendim," dedi. Yönetmen, Ender'in omuzuna vurarak gülümsedi:

– O söyler canım adını. O söyler. Akıllı çocuk o. Nerede oturuyorsun Ender?

Çocuk bu soru üstüne iki büklüm oldu. Kıvranmaya başladı. Babası atıldı gene:

"Yeşilköyde oturuyoruz efendim. Sen söylesene oğlum. Yeşilköyde oturuyoruz desene! Çok ayıp. Rezil ettin beni. Hani evden çıkarken çok sevinçliydin. Neler söylemiştin bana? Hadi oğluuuuuuum... Konuuuuuuuş!"

Ayağa kalktım. Ellerimi cebime sokarak çocuğa gülümsedim. "Ben bu işlerden anlarım, " havasında, rahattım. "Konuşma Ender, " dedim. "Sakın konuşma. Ne içersin? " Babası ile yönetmen arkadaşım merakla bana bakıyorlardı. Çocuk burnundan soluyarak oturduğu yerden sıçradı. Beni iterek koşup babasının beline sarıldı. Adam kurtulmaya çalıştı. Olmadı. Çocuk pençelerini geçirmişti babasına. Yönetmen arkadaşım sinirlenmişti biraz. Bağırdı:

–Oğlum biz adam yemiyoruz burada! Ne var babana sarılacak? Bırak babanı. Sana bir şey soruyoruz. Cevap ver bakayım. Kaç yaşındasın?

Babası sımsıkı beline sarılan oğlunu güçlükle ortaya itti. Avazı çıktığı kadar bağırmaya başladı:

– Cevap ver! Cevap vermezsen yersin sopayı! Konuuuuuuuuş oğluuuum! Konuuuuuuuş!

Çocuk elleriyle kulaklarını kapatarak ortada kıvranmaya başladı. "Sopa" sözcüğünü duyunca ikimiz de babasının üstüne atıldık. "Sakın yapmayın' " dedik. "Sıkılıyor çocuk. Bırakın. Zorla güzellik olmaz. "

Adamın gözü dönmüştü öfkeden. "Hayır efendim.Anlamıyoruuuum. Neden böyle yaptığını. Çok istedi. Geldik. Rezil etti beni. Oysa öyle konuşkandır ki.... Konuşur. Konuşacaaaak!" diye oğlunun üstüne atılıp,omuzlarından sarsmaya başladı.

Bundan sonrası acıydı bizim için. Çocuk ağlıyordu. Katıla,katıla hem de. Babası da ne yapacağını şaşırmıştı. İyi tanımadığı bizlere karşı bir şeyler söylemek, özür dilemek istiyordu. Biz çocuğu bu denli sıktığımız için yerin dibine giriyorduk.

Sonunda kolundan tutup çeke çeke götürdü babası.

Şimdi düşünüyorum. Genellikle gelişme dönemlerimizde adını koyamadığımız sıkılganlıklar yaşıyoruz. Yetişmemizden geliyor bu. Anlamsız baskılar altında büyümemizden. O günlere dek kişiliğimize hiç önem verilmemiş,düşüncemize hiç başvurulmamış oluyor. Günün birinde adımızı sorsalar şaşırıp kalıyoruz. Ağzımızı açsak boğulacakmış gibi oluyoruz. Değişik bir çevreye girince sıkılıp, terlemeye başlıyoruz. Bazılarımız yetişme koşullarına göre çabuk atlatıyor bu sıkıntıları. Bazıları kocaman adam oluyor ama gene de yenemiyor sıkılganlığı.

ALABALIK

Sen ne güzelsin alabalık
Ama kimse bilmiyor

Irmakta mısın ?
Gölde misin ?

Söylesene
Tanrı aşkına
Ner'desin ?

YALVAÇ URAL

HER TELDEN

Olimpiyat oyunları her dört yılda bir yinelenir. Bu olimpiyatlarda da ortaya çoğunlukla bir şampiyon çıkar.1976 Montreal Olimpiyatı da ortaya bir süper sporcu çıkardı....

KÜÇÜK ŞAMPİYON

Nadia bütün denge kurallarına ve yerçekimine kafa tutarak herkesi şaşırtıyor...

Anımsıyacaksınız 1972 Münih Olimpiyatları'nda da ortaya bir süper sporcu çıkmıştı.Yüzücü Mark Spitz tam yedi altın madalya alarak herkesi şaşırtmıştı...

Montreal. 1976'nın Temmuz'u. Nadia Comaneci adlı Romanyalı küçük bir kız bütün denge kurallarına ve yerçekimine kafa tutarak altın madalyaları toplar. Jimnastikçidir bu kız. Öteki ülkelerden gelen jimnastikçiler şaşırmışlardır. Çünkü Romanyalı bu küçük kız, girdiği yarışmalarda, 10 üzerinden 10 puan elde etmiştir. Bütün arkadaşlarının uykularını kaçıran güçlükleri bir kuş örneği rahatlıkla aşmıştır.

Bugün ünlü jimnastikçiler Nadia'nın hızla sanatı bağdaştırdığını ve olanaksızı başardığını söylüyorlar.Haklılar. Çünkü bir sporcunun yaptığı hareketlerin sonucunda aldığı dereceyi gösteren ışıklı tablolarda bir tek rakam var. O da 10. Yani tam not. Şimdiye dek hiç bir olimpiyatta, hiç bir sporcuya verilmemiş bu. Ama Nadia alıyor. Masalları andıran hareketlerinin sonucunda halının üzerinde mermerden bir heykel oluyor. Sonra yine füze gibi havalanıyor. Çevresinde dönüyor ve yavaşça yere iniyor. Salon ağzına kadar dolu. Herkes onu alkışlamaya başlıyor.Belki de ilk kez kendi ülkelerinden olmayan bir şampiyon için çılgıca alkış tutuyorlar. Ama doğru bir hareket bu. Herkes güzel olanı alkışlıyor.

Nadia Comaneci yedi yaşında, Marta ve Bela Karoly tarafından bulunmuş. O zaman yalnızca jimnastiğe yeteneği olan bir kızmış. Beş yıl sonra, Romanya'daki uluslararası yarışmalarda birinci olmuş. 1975 yılında Norveç'te düzenlenen yarışmalarda ise yine altın madalya almış. Sonra da Montreal 1976 Olimpiyat oyunları. Şampiyon yine Nadia Comaneci...

Son yıllarda kurulan kız futbol takımlarının sayısı hayli fazla,hatta bunlardan birkaç tanesi de ülkemizde var ...

KIZLAR DA FUTBOL OYNAR

Arjantin'de yapılan dünya şampiyonasından bu yana epey uzun bir süre geçti. Futbol ustaları becerilerini sergilediler. Televizyonlar da onların görüntülerini dünyanın dört bir yanına ulaştırdılar. Yalnız erkekler mi futbol oynuyor? Hayır! Kızlar da merak sardılar bu işe... Resimde kalecilik yapan bir kızı görüyorsunuz...

Tek kitapla üne kavuşan Alexandra, «Yakında yine yazacağım» diyor...

KÜÇÜK AMA ÜNLÜ

Bugün ülkemizde bir çok kitap basılıyor. Dış ülkelerde basılan kitap sayısı ise bizde yayımlanan kitapların birkaç katı... Öteki ülkelerde yayımlanan bu kitaplar her yıl birçok yazara ün kazandırıyor. Geçtiğimiz yıllarda İngiltere'de bir kitap yayımlandı. Yayımlandıktan sonra okurlarca çok sevildi. Bir süre sonra Fransızcaya çevrildi. Kitabın bir özelliği var. O da yazarının yaşının meslektaşlarına göre çok küçük olması. Evet, "Bir Farenin Anıları" adlı kitabın yazarı Alexandra Elizabeth Sheedy tam 12 yaşında...

Alexandra'nın öyküsü çok ilginç. Annesi küçük yaştan beri çeşitli öyküler yazmaya meraklı olan kızının okul defterine yazdığı bir öyküyü yayınevine götürmüş. Şimdi 12 yaşında olan Alexandra, o yıllarda henüz 9 yaşındaymış. Kitabı okuyan yönetici Alexandra'nın "Bir Farenin Anıları" adlı öyküsünü çok sevmiş. Hemen kitap biçiminde yayımlamayı düşünmüş. Kitap çıkınca da çok başarı kazanmış. Tam 50.000 kitabı satılmış küçük Alexandra'nın...

Kitap adından da anlaşılacağı gibi bir farenin anılarını anlatıyor. Yalnız yavru bir fare bu. Alexandra'nın yaşına uygun...

Küçük yazar kitapta olaylara bir farenin gözüyle bakmış, kendini küçük bir farenin yerine koyarak çeşitli serüvenler yazmış. Yukarıda sizlere tek kitapla üne kavuşan Alexandra'nın resmini sunuyoruz...

UZAY İSTASYONLARI

«Uzay İstasyonları» ile Venüs gezegenine ulaşılması amaçlanıyor...

Uzayda yaşamak düşüncesi uzun yıllardan beri insanları büyüledi. Önceleri bu amaçla dünyamızın uydusu olan "Ay"a roketler yollandı. Astronotlar bu gezegene adımlarını attılar. Artık günümüzde yeni bir tasarı üzerinde çalışılıyor. Tasarının adı "Uzay İstasyonları." Adından da anlaşılacağı gibi insanların uzayda yaşamasını amaçlıyor. Bunu gerçekleştirmek için de bir çok bilim adamı bu istasyonlara yollanarak, çalışmalarına başladılar.

Son günlerde bilim adamları yeni uzay istasyonları hazırladılar. Bunlar ötekilerinden değişik. Şimdiye dek incelenmemiş bir gezegene, "Venüs"e yollanmak üzere hazırlanmışlar. Resimde onlardan ikisini sunuyoruz.Görülen istasyonlar bir süre sonra bir roketle uzaya fırlatılarak bu gezegenin çevresine yerleştirilecek. Gezegenin iklim koşulları ve madenleri incelenecek. Biliyorsunuz. Dünyadaki bir çok maden kaynağı tükenmek üzere. Örneğin petrolü ele alalım. Bilim adamları günümüzdeki hızlı tüketim sürerse bu enerji kaynağının 20 yıl gibi kısa bir süre sonra tükeneceğini söylüyorlar. Yalnız petrol mü? Öteki enerji kaynakları ve madenler de tehlike içinde. Kanıt mı? Bilim adamları tükenen enerji ve maden kaynakları yerine yeni şeyler bulmak için çalışmalarını yürütmüyorlar mı? Örneğin petrolün çokça tüketildiği taşıma araçlarında petrolün yerine başka enerji kaynakları araştırılmıyor mu? Ne dersiniz?

TEMEL REİS

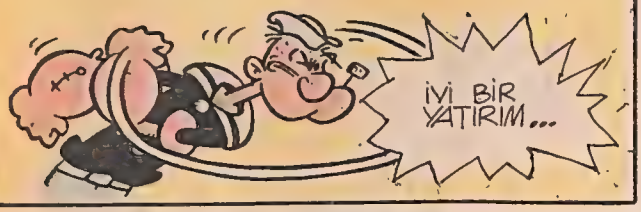

© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

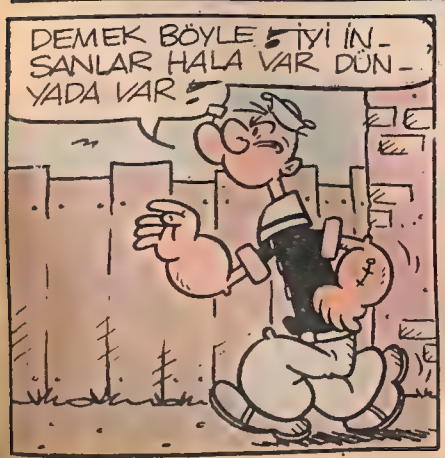

buzullar çağı insanının yapıtları bugün bir çok sanatçıyı şaşırtacak nitelikte!..

BUZULLAR ÇAĞI İNSANI DA SANATÇIYDI

Bugün Buzullar Çağı insanının yapıtları bir çok müzeyi süslüyor. Hepsi de çok değerli. Kazıbilimciler bu buluntulardan insanlığın yaşını hesaplamaya çalışıyorlar. Şimdiye dek böyle hesaplar yapılmış ama hiçbiri kesin değil, yaklaşık sayılarla bulunmaya çalışılmış. Çünkü o çağlardan kalan buluntular yalnızca belirli bir süreyi aydınlatmaya yetiyor. Örneğin bütün bu buluntulara karşın insanlık tarihinde 30.000 yıllık bir süre karanlıklar içinde. Bu sürede insanlık ne yapmış? Nasıl yaşamış? Mağara resimlerini ilk kez ne zaman yapmaya başlamış? Bilen yok...

Buzullar Çağı insanı Avrupa üzerinde yaklaşık 37.000 yıl önce görülmeye başlamış. O çağlarda iklim koşullarının çok kötü olması nedeniyle mağaralarda yaşayarak, soğuklardan korunmaya çalışmış. Zaman zaman avlanarak beslenmiş. Bunların bir bölümü de oturdukları mağaraların içlerini süslemiş. Resim yapmış. Taşları oyarak üstlerini işlemelerle doldurmuş. Onların resim yaparken kullandıkları gereçler ise o çağda bulunabilecek türden. Çeşitli bitkilerin boyaları, uçları yontulmuş taşlar ve daha birçokları.... Ayrıca çevrelerinde gördükleri çeşitli hayvanlar, örneğin artık günümüzde göremediğimiz mamutlar onlara konu olmuş. Buzullar Çağı insanı da böylece, belki de bilmeden günümüzün kazıbilimcilerine yardımcı olmuşlar. Onların Buzullar Çağı insanının kaç yıl önce yaşadığını bulmalarını sağlamışlar.

Buzullar Çağı insanının ilk kez yerleştiği yerler güney Fransa ile İspanya. Bu nedenle onların yapıtları en çok bu bölgede görülüyor. Örneğin Fransa'da bulunan bir müzede o çağdan kalma bir kemik parçası var. 1965'te yapılmış bir kazı sonucunda ortaya çıkarılmış. Kemiğin önemi üzerindeki işlemelerden geliyor. Bu işlemelerden kemiğin yaşı bulunmuş. 30.000 yaşında olduğu saptanmış.

Buzullar çağı insanından kalma elimizde bir çok şey olmasına karşın insanlığın uzunca bir süresi karanlıklar altında. Bunu biliyoruz. Önemli olan bu değil. Dileğimiz kazıbilimcilerin bu çağlara ait buluntuları da en kısa sürede toprak üstüne çıkararak insanlık tarihinin o karanlık sayfalarını aydınlatması...

(Altta) Mağara resimleri. (Üstte) Buzullar Çağı insanının yarattığı heykellerden biri.

TV

Dergimizde fotoğraflarla öyküsünü yayımladığımız film, televizyona aktarılıyor

TV dizisinin başrollerini aynı oyuncular paylaşacak

YILDIZLAR SAVAŞI DİZİ FİLM OLUYOR

Dergimizde "Yıldızlar Savaşı" filiminin fotoğraflarla öyküsünü yayımlamıştık.

Anımsayacağınız gibi, bu filmde, güneş sistemimizin dışındaki bir başka galaksi-de yıldızlar arası savaşlar anlatılıyordu.

"Yıldızlar Savaşı" filmi bütün dünyada, olağanüstü bir ilgi gördü ve gişe rekorları kırdı. Sinema tarihinin en çok gelir getiren filmi oldu.

Bu ilgi üzerine, filmin yapımcıları, "Yıldızlar Savaşı"nın ikinci bölümünü de hazırlamaya başladılar.

Filmin bütün dünyada dağıtımını yapan Twentieth Century Fox şirketi, "Yıldızlar Savaşı"nı televizyon için de hazırlamaya başladı. Dizi-film biçiminde hazırlanacak "Yıldızlar Savaşı"nın öyküsü, filmdeki gibi olmayacak. Ama aynı kişiler kullanılacak. Luke, Darth Vader, Prenses Leia, Han Solo, Chewbacca ile birlikte iki robot da filmde oynayacak.

Dizi-film, sürekli olmayacak. Bir başka deyimle, her bölümde ayrı bir öykü anlatılacak. Daha önce, "Uzay Yolu" ve "Uzay 1999"da izlediğimiz gibi... Her bölüm ayrı bir öyküden oluşacak. Kişiler, dizinin bir başka bölümünde bir başka öyküyü canlandıracaklar.

Yapımcılar, televizyon dizisini yönetmek için, filmin yönetmeni George Lucas'la ilişki kurdular. Lucas, bu öneriyi kabullenmedi; sadece sinema filmi yapmak istediğini söyledi. Ama TV dizisinde, filmde oynayan sanatçılar rol alacaklar.

Yapımcıların bu tasarısı büyük ilgi gördü. Dünyanın bir çok ülkesinin TV istasyonları, filmi satın almak istediklerini şimdiden belirttiler.

Dileriz, bu tasarı gerçekleşir ve biz de ülkemizde bu ilgi çekici diziyi izleriz.

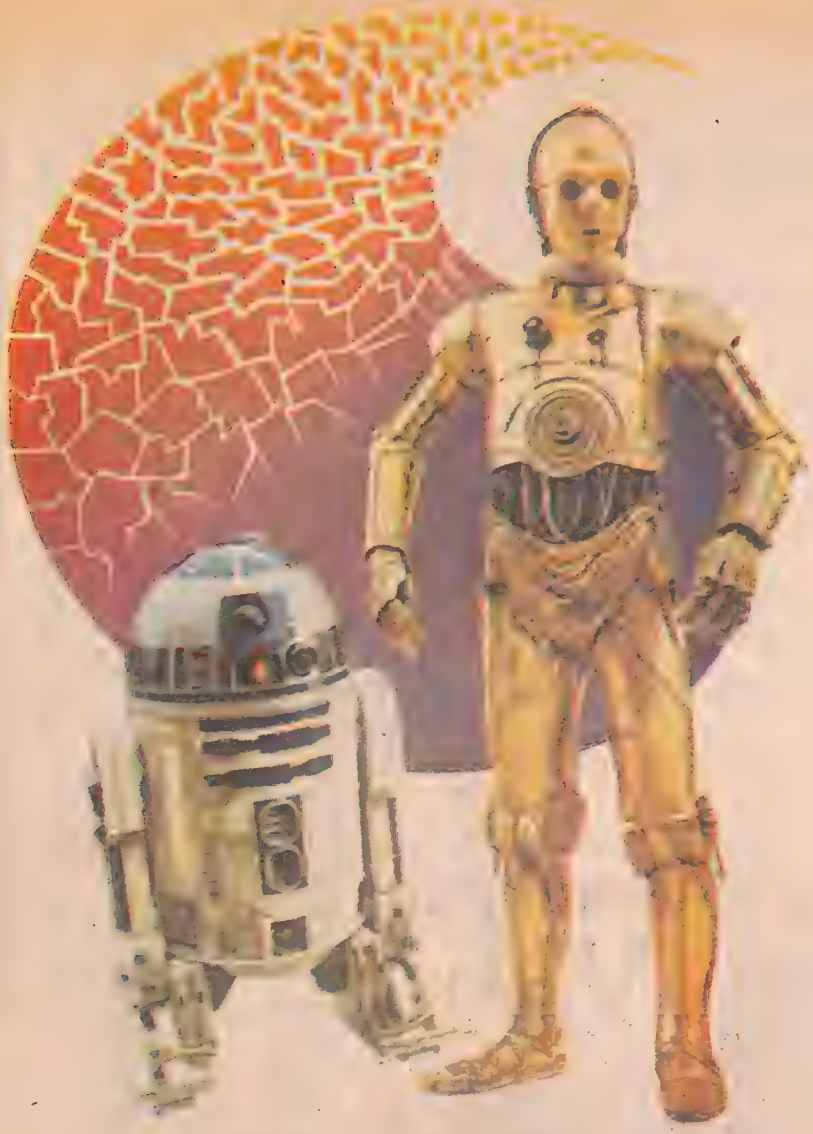

"Yıldızlar Savaşı" dizi film olarak televizyona aktarılınca iki robota da yer verilecek... Robotlar, dizinin her bölümünde ekranda görünecekler.

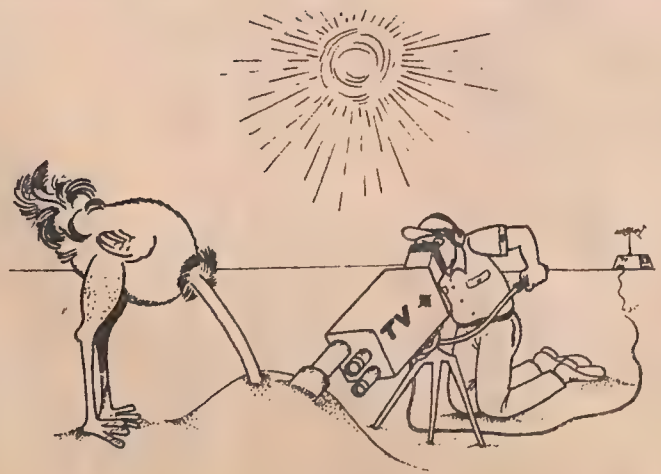

YAZISIZ

GAZETELERE RUDY'NİN ÖLÜM İLANI VERİLDİ

"Zengin ve Yoksul" dizisi, bir çok ülkede gösterildi. Her ülkede aynı zamanda gösterilmedi tabii... Çeşitli ülkelerin seyircileri, bu diziyi çeşitli zamanlarda izlediler.

Geçenlerde dizi İsrail'de sona erince ilgi çekici bir şey oldu:

"Zengin ve Yoksul"un sona ermesinden sonra, İsrail'de yayımlanan İngilizce gazetelerin birinde bir ölüm ilânı çıktı: Rudy Jordache için verilmiş bir ölüm ilânıydı bu. İlânda şunlar yazılıydı:

"Whitby'li Rudolf Jordache vefat etmiştir. Dostları ve onu sevenler, yasını tutmaktadırlar. Başsağlığı ziyaretine gelinmemesi rica olunur..."

RUDOLF JORDACHE

of Whitby

is no more.

He is mourned by friends and supporters.

No condolence visits please.

DOĞRU SÖZ

HAYIR!
BEN DOĞRU SÖZÜ GETİRMEYE GELDİM... PATLASANIZ DA SONUNDA SÖYLEYECEĞİM...

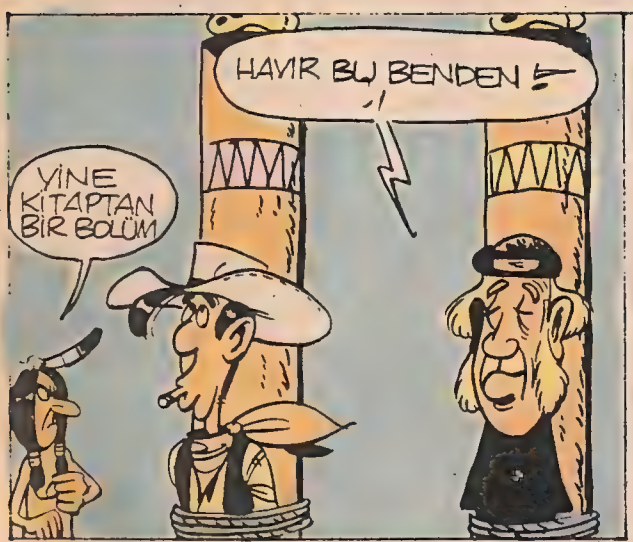
HAVIR BU BENDEN!
YİNE KİTAPTAN BİR BÖLÜM

BİTMEK BU GÜRÜLTÜ, ŞAKACI ÖKÜZ İSTEMEK BİRAZ İŞKENCE YAPMAK..
ÇEVİK TAVŞAN ÖNCE MANİTUYLA KONUŞMAK İSTEMEK ŞAKACI ÖKÜZ BANA KARŞI MI ÇIKMAK?

EVET!
CLOPS!

LÜTFEN OĞLUM LÜTFEN!
SEN DÖVMEK BENİM KAN KARDEŞ.. BU ÇOK ÇOK KÖTÜ...
BEN ÇOK KIZGIN!
SAKIN YOK DEME ÇÜNKÜ GÖRDÜM...
HA-HA HA!

SEN DÖVDÜN ŞAKACI ÖKÜZÜ EĞER BİR DAHA YAPMAK, SEN BENİ KARŞINDA BULMAK. TAMAM?

LÜTFEN KARDEŞİM LÜTFEN...
HA-HA-HA!
TAK!
TAMAM!

BÖYLECE...

TANRIM BAĞIŞLA ONLARI, NE YAPTIKLARINI BİLMİYORLAR.. BÖLÜM 23 SAYFA 34
6

ÜLMEYİN
DOLDÜL BİZİ
KURTARIR!

NEREDE KALDI? GENELLİKLE İLK ISLIKTA YETİŞİVERİR...
BOŞUNA! KAÇMIŞTIR!

BUNLAR YAŞAM BOYU DÖĞÜŞECEK DEĞİLLER YA... TOPARLANDIKLARINDA HALİMİZ YAMANDIR.

TARIIITATARIITATATATA...
HI?
HI?
VALLA BEN BÖYLE KÜFRETSEM ME SELE ÇIKAR.

ASKERLEEER!...

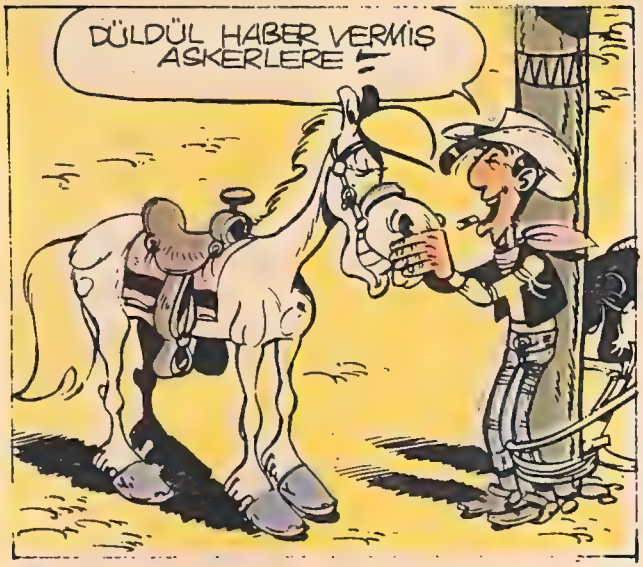
DÜLDÜL HABER VERMİŞ ASKERLERE

ŞİMDİ HER ŞEY YOLUNA GİRDİ, NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYORSUNUZ?
APAÇİLERLE UFAK BİR İLİŞKİ KURDUM.. YAKINDA YİNE GELECEĞİM

DOĞRU SÖZ SONUNDA BU YARAMAZLARIN YÜREĞİNE KADAR VARACAK..
ŞİMDİ ŞEYENLERİN YANINA GİDİYORUM...

AMA HENÜZ ONLARLA HİÇ BİR BARİŞ ANTLAŞMASI İMZALANMADI...
EEE? N'OLACAK?

YOL TEHLİKELİDİR!
YAŞAMA GİDEN YOL DARDIR. O YOLU DA PEK AZ KİŞİ BULUR

BEN YALNIZ BİR KOVBOYUM EVDEN ÇOK UZAKTAYIM
RED KID DEN BÖLÜM 1 SAYFA 1
SON
8

Yanıtlar 64. sayfada

SOLDAN SAĞA: (1) Deri, lastik gibi dayanıklı maddelerden yapılan ayak giyeceği. (2) Bir çiçek – Bir yağış biçimi. (3) İlgi – Bir nota. (4) Tersi: Pişirilerek hazırlanan yemek – Tarihte bir devlet. (5) İlâve – Sıvacı aleti. (6) Kalıpla basılmış, elle boyanmış başlık. (7) Düşünce – Bir yüzey ölçüsü birimi. (8) Tersi: Bir renk – Bir şeyin gelir karşılığında bir süre için sahibi tarafından başkasına verilmesi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) Manisa'nın bir ilçesi. (2) Hayvanların su içtikleri kap – Bir nota. (3) Karışık renkli – Hayvan yiyeceği. (4) Kekeleyerek konuşma hastalığı olan. (5) Tayin etmek. (6) Beyaz – Ön tarafın uzakçası. (7) Arıların oluşturduğu bir besin – En kısa zaman parçası. (8) Komşu bir ülke – Tersi: İsyan eden.

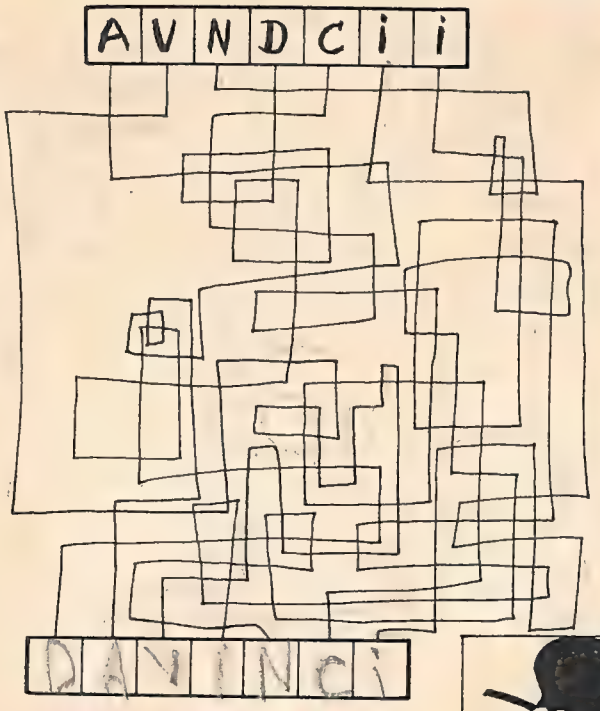

ÜNLÜ RESSAM

Çizgileri izleyerek, yukarıdaki harfleri aşağıdaki kutulara yerleştirin... Ortaya ünlü bir İtalyan ressamının adı çıkacak.

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

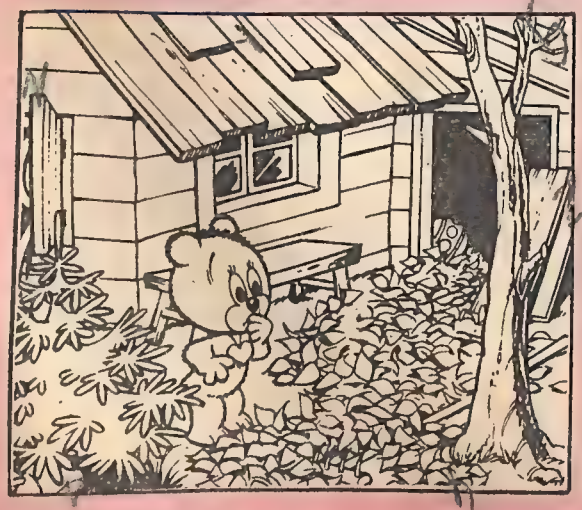

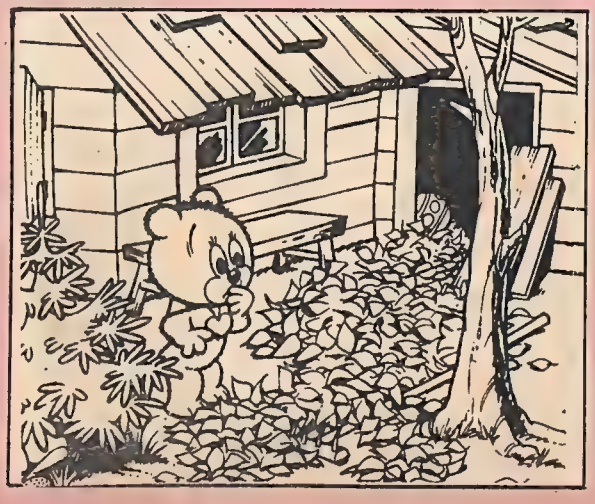

25		2
	11	
4		8

ÇARPIMLAR

Bu karelerdeki 5 sayıyı toplayarak, çıkararak, çarparak ya da bölerek elde edeceğiniz sonuç 444 olacaktır. Bakalım nasıl başaracaksınız?..

ASKER

Ressamımız bu resmi çizerken büyük bir yanlışlık yapmış. Acaba onu bulabilir misiniz?

MADENCİLER

Yukarıdaki kovboylar yemeklerini yedikten sonra çalıştıkları maden ocağının yanına gittiler. Ateş yaktılar. Gitar çalıp günün yorgunluğunu unutacaklardı. Önlerindeki ateş, gölgelerini kayalara vurdu... Ama gölgelerde değişiklikler vardı... Tam sekiz değişiklik... Acaba onları bulabilir misiniz?

MIS TIK

– Sana yüz kere musluğu açık bırakma demedim mi?

YANITLAR

● KARE BULMACA: Soldan Sağa: (1) Ayakkabı. (2) Lale — Kar. (3) Alaka — La. (4) Şa — Eti. (5) Ek — Mala. (6) Yemeni. (7) İde — Ar. (8) Rom — Kira... Yukarıdan Aşağıya: (1) Alaşehir. (2) Yalak — Do. (3) Ala — Yem. (4) Kekeme. (5) Atamak. (6) Ak — İleri. (7) Bal — An. (8) Irak — İsa.

● 8 FARK: (1) Sol alt köşedeki mantar. (2) Evin solundaki kapının perdesi. (3) Sağ üst köşedeki ağacın dalı. (4) Evin kapısının sağındaki tahtalar. (5) Ağacın alt köşesindeki otlar. (6) Ortada, ağacın yanındaki yanındaki tahtalar. (7) Kapının sağındaki çizgiler. (8) Kapının sağındaki tahta.

● ÜNLÜ RESSAM: Da Vinci.

● ÇARPIMLAR: 25x8 = 200x2 = 400 + (4x11) = 444.

● ASKER: Adamın kolunda saat var. O çağda kol saati yoktu.

● MADENCİLER: (1) Sağda, su şişesini tutan adamın parmağı. (2) Şişenin mantarı. (3) Ortadaki adamın fuları. (4) Ağzındaki dişi. (5) Soldaki adamın oturduğu kaya. (6) Sol elinin parmağı. (7) Kulağı. (8) Ortadaki adamın tabancası.

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

● **HALİL AŞIK:** Yaşım 14. Pul biriktiririm. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, futbol oynamayı severim. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Adres: Narin Sitesi Yıldız Ap. 23/1 Etiler – İSTANBUL

● **SERAP FAZLI:** Yaşım 13. Boş zamanlarımda şiir yazar, resim yaparım. Eski para biriktiriyorum. Yazışacağım.
Adres: Pamuk T.S. Koop. Lojmanı Başaran – AYDIN

● **SABRİ KAPLAN:** Yaşım 13. Ortakul öğrencisiyim. Futbolu müzik dinlemeyi severim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Adres: Karabulak Hersan Mah. No: 33 BİTLİS

● **HÜSEYİN METİN CİHAN:** Yaşım 14. Pul ve kart biriktiririm. Futbol ve atletizmi çok severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: 12/1 Sok. Cihan Ap. No: 9/2 Üçkuyular – İZMİR

● **FİGEN ÇOKAL:** Yaşım 11. Boş zamanlarımda müzik dinler, kitap okurum. Peçete biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
Adres: Bahçelievler İçel Ap. No: 36 Pozcu – MERSİN

● **HÜSEYİN EDİZ PARLAR:** Yaşım 13. Spor yapmayı, fotoğraf çekmeyi ve gezmeyi çok severim. Beşiktaşlıyım. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Adres: İnönü Cad. Rana Ap. Kat. 6 D. 23 Antakya – HATAY

● **ERCAN FIRTINA:** Yaşım 14. Boş zamanlarımda masa tenisi oynar ve müzik dinlerim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Kurtuluş Mah. 294 Sok. Barış 11. Ap. Yüzevler – ADANA

● **NAZAN NİLGÜN ÖZDEMİR:** Yaşım 11 Kitap okumayı, spor yapmayı çok severim. Kart biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
Adres: Sanatoryum Cad. Deliklitaş Dur. Başoğlu Ap. 132/28 Keçiören – ANKARA

● **ÖZKAN ERER:** Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, spor yapmayı çok severim. Fenerbahçeliyim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Hurmalı Mah. 189 Sok. No: 8 ADANA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

OYUNCAKLARIM

Nerede benim oyuncaklarım
Nerede küçükken bel
bağladıklarım
O oyun o dam,
oyuncaklarım
Ayılarım, bebeklerim,
kuklalarım
Küçükken kavuşup
Büyüyünce
kavuşamıyacaklarım

AYŞEN ŞENAY

BİR BİLMECE

Ah umutlar umutlar
Göz nurundan bulutlar
Ayaklarından emer
Tepesinden yumurtlar

(Kırpğnğ)

BİLGE SOLAK

BİR FIKRA

Annesi, Ali'yi yıkadıktan sonra sormuş:

— Sen benim hakkımı nasıl ödeyeceksin?

Ali hiç düşünmeden cevap vermiş:

— Bende beş kuruş yok, babam ödesin.

CENK CANEL

GÜNEŞ

Masmavi bir gökyüzü
Kıpkırmızı ışıklar
Güneşin parıltısı
Her yanımı okşar

Olmasaydın ey güneş
Olacaktık biz hasta
Sen olmadığın yere
Doktor girer mutlaka

Sensin bizi yaşatan
Hayata hep renk katan
Görüntün gelir uzaklardan
Doluverirsin içimize

İNCİ SALAR

KEDİM

Benim tatlı bir kedim var
Sarı sarı tüyleri var
Halının üzerinde yuvarlana
yuvarlana
Benim topumla oynar

Karnı acıkınca
Koşar kucağıma
İster benden süt
Miyavlıya miyavlıya

AYŞIN KANCI

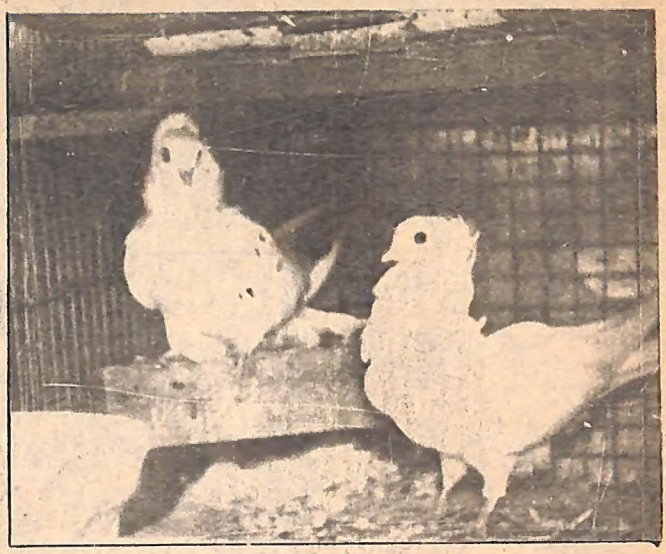

Aysu Bilgin

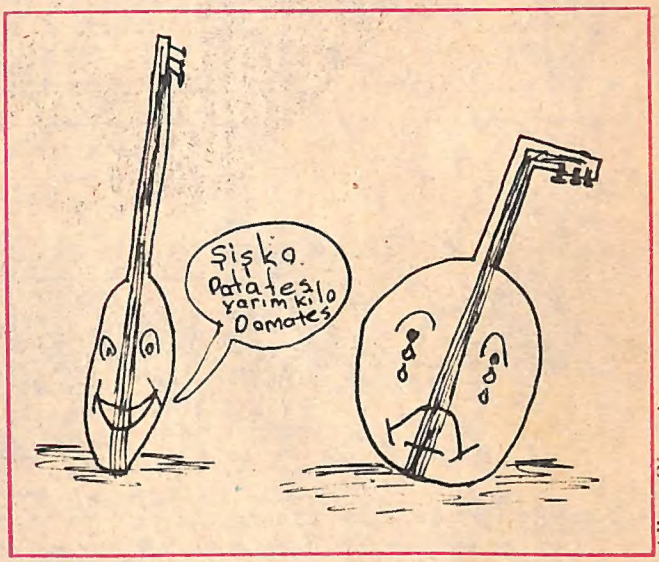

Alhan Şimşek

Banu Biret

KAPTAN VE ÇOCUKLARI
JOE MUSIAL

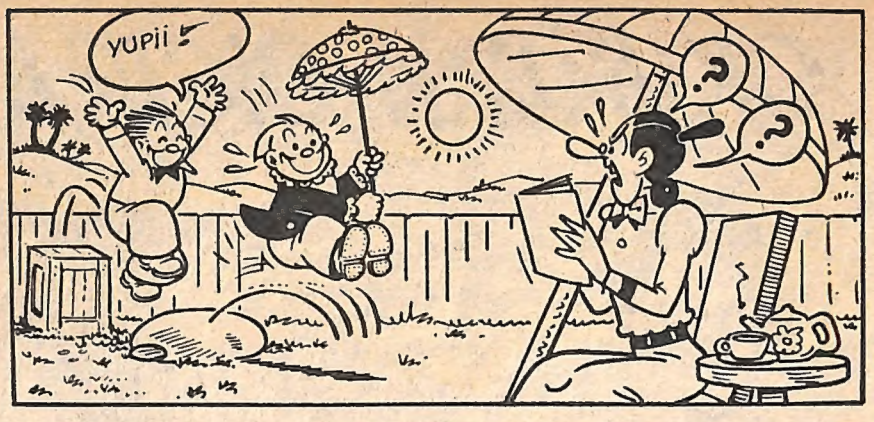
YUPii!

HEY! O BENİM ŞEMSİYEM...

SİZİ BİR DAHA ŞEMSİYEMLE OYNADIĞINIZI GÖRMEYEYİM..
GÜMM!

HÜNGÜR NASIL OLSA OYNARIZ..

ŞİMDİ NEREYE GİDİYORUZ?
AKLIMA GÜZEL BİR ŞEY GELDİ.. DÜŞ ARDIMA

ŞİMDİ DE BİRAZ ELEKTRİK KABLOSU BULALIM..

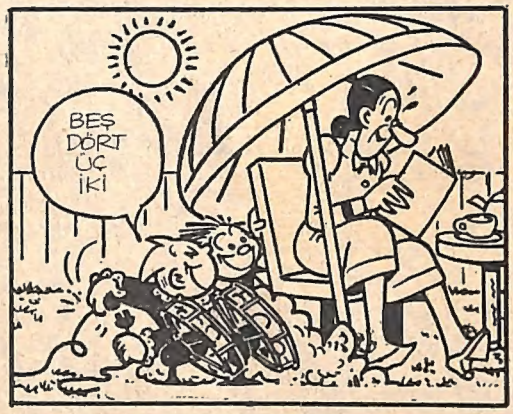
BEŞ DÖRT ÜÇ İKİ

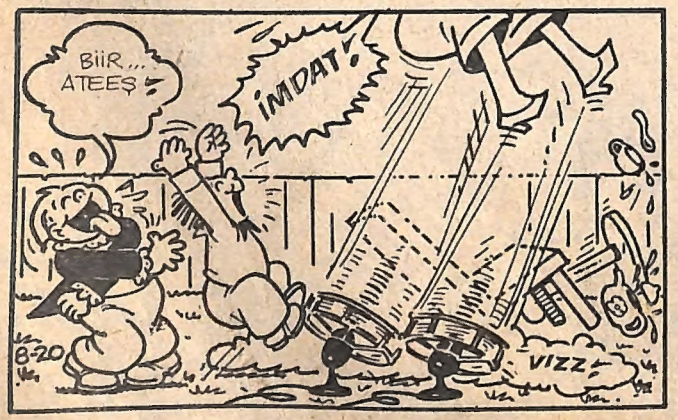
BİİR... ATEEŞ!
İMDAT!
VİZZ!

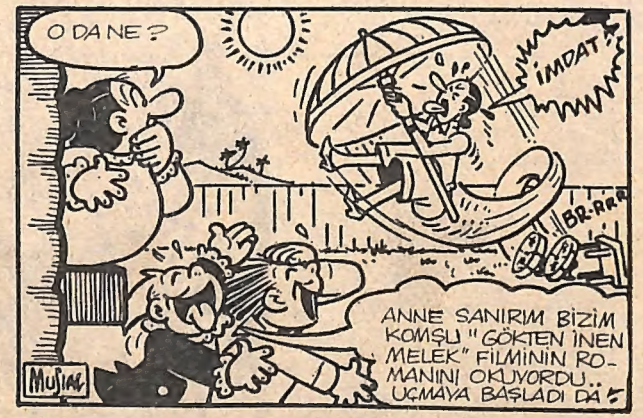
O DA NE?
İMDAT!
BR-RR
ANNE SANIRIM BİZİM KOMŞU "GÖKTEN İNEN MELEK" FİLMİNİN ROMANINI OKUYORDU.. UÇMAYA BAŞLADI DA!
MUŞİAL

PUF-PUF

Milliyet
YAYINLARI
KASETLERİ

EN GÜZEL
ARMAĞAN

KİBRİTÇİ KIZ
(Andersen Masalları)

Anlatanlar:
GÜLRİZ SURURİ
ENGİN CEZZAR

ORHAN BORAN VE YUKİ

HER KASET POSTER
ARMAĞANLIDIR

Açılmamış ambalajında isteyiniz

Her kaset 150 liradır

MİLLİYET YAYINLARI
Basın Sarayı
Cağaloğlu - İstanbul
adresinden
ödemeli isteyebilirsiniz

Palyaço

NİYAZİ YOLTAŞ